1893 — 1973
80 років
Службі Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXX. Ч. 114. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 20-го ЧЕРВНЯ 1973 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, JUNE 20, 1973 No. 114. VOL. LXXX.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Г. Р. ГАЛДЕМАН, КОЛИШНІЙ ШЕФ ДОРАДНИКІВ ПРЕЗИДЕНТА, знав про пляни інсталяції підслухових апаратів у квартирі Демократичного Крайового Комітету ще перед арештуванням 5-ох вломників — твердить адвокат іншого колишнього дорадника, Гордона Стрейхнна. Адвокат Стрейхнна сказав сенатській комісії, яка розглядає Вотергейтську аферу, що його клієнт сам повідомив Галдемана про пляни підслухування. Колишній шеф дорадників Президента, Галдеман, кілька тижнів тому заявив під присягою, що він нічого не знав про пляни інсталяції цих підслухових апаратів.

ОДИН ПОЛІЦАЙ БУВ ЗАСТРЕЛЕНИЙ, А ОДИН ПОРАНЕНИЙ під час перестрілки в корчмі в негритянській частині міста Ню Йорку. Вбитий поліцай, Ралф Станчі, це вже четвертий з черги поліцай, який згинув цього року в Ню Йорку. За цей час також поранено 28 поліцаїв. Поліцай Станчі згинув в неділю, 17-го червня, коли він, разом з іншими поліцаями, вбіг до корчми в Гарлемі, де озброєний злочинець тероризував клієнтелю. У перестрілці згинув поліцай Станчі, один „бартендер" і Бойс Рассел — злочинець. Крім того, один поліцай та 6 клієнтів були поранені.

СЕНАТСЬКА ПІДКОМІСІЯ РОЗГЛЯДАТИМЕ причини браку нафти та бензини — заявив сен. Генрі Джексон із стейту Вашингтон. Виступаючи на телевізійній програмі „Фейс ди Нейшин", сен. Джексон сказав, що його підкомісія розпочне переслухування, щоб встановити причини браку цих продуктів і чи цей брак не був створений штучно. Він сказав, що існує можливість, що великі продуценти навмисне зменшили постачання, щоб ціни пішли вгору.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПОШТМАЙСТЕР ЕЛМЕР КЛАССЕН заявив, що починаючи від січня 1974-го року, посилка листа буде, правдоподібно, виносити по 10 центів, замість теперішніх 8. Генеральний поштмайстер сказав, що ця заплянована підвишка спричинена підвишкою поштових робітників.

ЧЛЕНИ НАТО ДОМОВИЛИСЯ розпочати перегляд всіх дотеперішніх політичних, військових та економічних договорів, враховуючи зміни у міжнародній ситуації на протязі останніх років. Таке рішення члени НАТО прийняли у відповідь на пропозицію ЗСА прийняти нову „Атлантійську хартію".

РАДА БЕЗПЕКИ ОН ЗАКІНЧИЛА восьмиденну дискусію на тему положення на Близькому Сході. Вся дискусія велася довкруги вимоги Єгипту, щоб Ізраїль вивів свої війська з територій, захоплених у війні 1967 р., як передумову мирного розв'язання спору шляхом переговорів. Ніяких конкретних висновків Рада Безпеки не зробила, відкладаючи дальше обговорення на час одного місяця, щоб уможливити консультацію заінтересованих сторін.

РЕФЕРЕНДУМ В ГРЕЦІЇ В СПРАВІ МОНАРХІЇ відбудеться 29 липня. У міжчасі уряд обрав головнокомандуючого грецькими збройними силами ген. Одиссея Ангеліса заступником президента Г. Пападопульоса на час восьмирічної каденції. Референдум включатиме уповноваження для уряду сконфіскувати мастки королівської родини „за належною винагородою".

У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ збройні сутички, не зважаючи на вже другий, підписаний минулого тижня в Парижі, договір про перемир'я. Міжнародна Комісія далі не має практичної змоги наглядати за приміненням постанов договору про перемир'я. Упродовж перших 24 годин після підписання другого договору, у Південному В'єтнамі було аж 108 порушень перемир'я у формі збройних сутичок між південнослов'янськими військовими частинами та комуністами.

Відзначення українців почесними докторатами в Пуерто Ріко

ФРАГМЕНТ З ІНАВГУРАЦІЙНИХ УРОЧИСТОСТЕЙ
На фото (зліва): Архиєпископ А. Аменґ-Перез, д-р Я. Мощюк, заступник губернатора Пуерто Ріко Б. Колс, д-р П. Ґой, д-р В. Лучків.

Сан Хуан. — З нагоди Міжнародного конґресу для студій еспанської мови, а також при нагоді відкриття найновішої високої школи в Пуерто Ріко з осідком в Сантурсе, Університету Народів Америки — в часі інавґураційних церемоній було відзначено почесними докторатами з гуманістичних наук вісім провідних діячів наукового, культурного і господарського життя. Між почесними докторантами було трьох українців: д-р Петро Ґой, д-р Василь Лучків та д-р Ярослав Мацик. Еспаномовна спільнота у Пуерто Ріко відзначила їх за їхню довголітню співпрацю з пуерторіканськими мешканцями в Ню Йорку. Це було відмічено у повідомленні про надання почесних докторатів, де стверджується, що вибір кандидатів був зроблений, беручи до уваги їх „великий і похвальний вклад на відтинку обслуговування духовних і матеріяльних потреб народів Америк". На інавґураційних урочистостях були присутні заступник губернатора Пуерто Ріко, президент Академії еспанської мови, ряд видатних пуерторіканських церковних і громадських діячів та політиків.

КОНФЕРЕНЦІЯ НА ВЕРШИНАХ У ВАШИНҐТОНІ ВІДБУВАЄТЬСЯ В АТМОСФЕРІ „ОБОПІЛЬНОГО ПОГОДЖЕННЯ" ЩОДО МЕТИ

Вашинґтон. — Безпосередньо після закінчення офіційного формального привітання совєтського верховода Брежнєва, що відбулося 18 червня у передполудневих годинах перед Білим Домом, почалися ділові наради між ним та президентом Ніксоном. Згідно з інформаціями пресового секретаря Білого Дому Рона Зіґлера, перший день вершинної конференції був обмежений до досить загальної дискусії на тему американсько-совєтських взаємин та ситуації у світі, чи, як це уточнив Зіґлер, до „загального, радше філософічного рівня". Про те, яка панує атмосфера на цій черговій зустрічі президента Ніксона з совєтським лідером Брежнєвим, найкраще засвідчують їхні заяви, що їх обидва вони склали в часі прийому в честь Брежнєва в Білому Домі, на якому крім совєтської делеґації були всі ці члени Уряду та конґресові лідери, які займають ключеві позиції в американському державному та політичному житті. Президент Ніксон у своїй промові наголосив в першій мірі факт, що узгіднення, досягнуті в часі московської вершинної конференції в 1972 році, створили надійну вихідну базу для дальшого поширення та поглиблення добросусідських взаємин між ЗСА і СССР. У висліді, „ми змогли, — говорив Президент, — ступити на цей шлях (добросусідських відносин), бо ми визнали певні засадничі фактори. Ми визнали, що без уваги на різниці в нашій ідеології і нашій соціяльній системі, ми можемо розвивати нормальні відносини. Ми погодилися, що в атомову добу немає ніякої іншої альтернативи до політики миру. Сьогодні у нашій дискусії ми поновно підтвердили ці принципи. Ми заклали підвалини під далекойдуче поліпшення у наших відносинах, що знайде своє віддзеркалення у наших дальших дискусіях та договорах в цьому тижні... Наші два народи прагнуть миру і на нас лежить особлива відповідальність забезпечити, щоб відносини між двома найсильнішими країнами були спрямовані на справу миру у світі. Наш успіх буде оцінений не тільки в найближчих роках, але у дека-

(Закінчення на стор. 6-ій)

Джеймс Шлесінджер, іменований на секретаря оборони, вбачає підвишку в оборонному бюджеті

Вашинґтон. — Джеймс Р. Шлесінджер, якого президент Р. Ніксон найменував на пост секретаря оборони, заявив, що він буде продовжувати політику започатковану іншими та що вбачає постійний зріст у оборонному бюджеті. Виступаючи перед Сенатською комісією збройних сил, яка переслухує його в справі затвердження на цей пост, Шлесінджер сказав, що Совєтський Союз є тепер в стадії широкої розбудови різного роду зброї і хоч це озброєння не творить ще загрози для ЗСА, то за яких 8 до 10 років, таке озброєння може дати Совєтському Союзові стратегічну перевагу. Під час свідчення, Джеймс Р. Шлесінджер також сказав, що він є проти однобічної редукції в числі американських вояків, які відбувають службу в Західній Европі. Він також обороняв бомбардування Камбоджі американськими літаками, заявляючи, що Президент має конституційне право на такі мілітарні заходи та що бомбардування є конечне для ефективного перемир'я в цілому Індокитаю. Шлесінджер також вбачає можливість відновлення бомбардування у В'єтнамі у випадку масової офензиви комуністів, але заявив, що він не думає, що така ситуація настане. Сподіваються, що Дж. Шлесінджер буде затверджений на пості секретаря оборони без великої опозиції з боку сенаторів.

Сенатська Комісія відложила переслухання в справі „Вотерґейту" до наступного тижня

Вашинґтон. — У зв'язку з переговорами „на вершинах", які тепер відбуваються між президентом Р. Ніксоном і верховодом Совєтського Союзу Леонідом Брежнєвим, сенатська комісія в справі „Вотерґейту" відложила переслухання до вівтірка наступного тижня. Постанова відложити переслухання була зроблена за порадою провідників Сенату, а не на бажання Білого Дому. Провідник демократів, сенатор Майк Менсфілд і провідник республіканських сенаторів, сен. Гю Скотт, написали спільного листа до предсідника сенатської комісії, сен. Сема Ервіна, в якому заявили, що однотижневе відложення переслухувань може дати Президентові й Л. Брежнєву можливість прийти до порозуміння, яке було б корисне не тільки для Америки та Совєтського Союзу, а також для цілого світу. Сен. Ервін сказав, що він розуміє, як переслухування в справі „Вотерґейту" могли б частинно відвернути увагу президента Ніксона від важливих переговорів, які включають, між іншим, справу розброєння. Через відложення переслухувань, сенатська комісія почує свідчення Джона В. Діна, колишнього правного дорадника Президента, аж на другий тиждень. Кажуть, що Дін має подати інформації, які можуть доказати причетність Білого Дому до старань закрити цю аферу.

Дослідний підводний човен витягнули з дна моря — 2-ох із залоги врятовано, доля 2-ох інших невідома

Кій Вест, Флорида. — Американська військова фльота витягнула з дна моря дослідний човен „Джонсон-Сі-Линк", який протягом 31 години був застряг у корпусі затопленого корабля. Із залоги, яка складалася з 4-ох членів, два живі та здорові. Доля двох інших членів залоги ще невідома, бо в кабіні, в якій вони знаходяться, не можна так скоро зменшити тиску повітря. За останніми інформаціями, надії на врятування життя цих двох дуже малі. Цей підводний човен малого розміру виконував досліди для Смітсонського Інституту у водах Атлантійського океану, недалеко від Кій Вест, Флорида, коли застряг на глибині 360 стіп у корпусі затопленого корабля. Випадок стався у неділю, 17-го червня.

У Вашинґтоні та Ню Йорку продовжуються демонстрації проти Брежнєва

Ню Йорк. — Перші демонстрації у зв'язку з приїздом до ЗСА Брежнєва відбулися вже в неділю 17 червня в Ню Йорку та у Вашинґтоні. Наступного дня демонстрації продовжувалися в Ню Йорку, де перед будинком совєтської місії до Об'єднаних Націй жиди започаткували „чування", яке триватиме упродовж цілого тижня. „Ми хочемо довести до відома Л. Брежнєва наставлення американського народу" — заявив представник Нюйоркської Конференції для совєтських жидів. „Ми сприяємо поліпшенню відносин між обома країнами, але ми хочемо покласти кінець переслідуванню совєтських жидів". У цьому контесті треба відзначити заяву Л. Зам'ятіна, директора ТАСС, який на пресовій конференції 18 червня заявив, що піднімання жидівської справи означає намагання „втручатися у внутрішні справи суверенної держави", чим, очевидно, перекреслив будь-які надії на американську інтервенцію, чи принаймні на її ефективність, якщо б Уряд ЗСА на таку інтервенцію рішився. Незалежно від „чування" жидівської групи, представники української, литовської, естонської та польської груп влаштували в понеділок вечером протестне зібрання перед Об'єднаними Націями та демонстративний похід 5-ою евеню. 18-го червня у Вашинґтоні поліція доклала всіх зусиль, щоб не допустити до протибрежнєвських демонстрацій. Окремі демонстранти продовжували роздавати інформаційну протисовєтську літературу. Демонстрація відбулася біля пам'ятника Джорджа Вашинґтона з участю представників етнічних груп. Виступав там відомий антикомуністичний діяч пастор Карло МекЕнтайр. Демонстрація відбулася під гаслом: „Гірше як Вотерґейт: Президент Ніксон простелив червоний хідник для вбивника Брежнєва". Того ж дня окрему демонстрацію влаштувала група мистців перед будинком Державного Департаменту, вимагаючи рівнорядного трактування в системі культурного обміну між ЗСА та СССР. Протест очолювали артисти з Американського Балетного Театру, які протестували проти заплянованого турне Кіровського балету в ЗСА наступного року. Дотеперішні демонстрації відбулися без ніяких особливих випадків і проходили спокійно. Щоб не допустити до демонстрацій в районі будинку совєтської амбасади у Вашинґтоні, поліція закрила доступ на вулицю, де поміщується амбасада.

Німеччина займає в Европі перше місце в торгівлі з совєтами

Москва. — „Известия" з 14 червня опублікували інтерв'ю з міністром зовнішньої торгівлі Н. С. Патолічевим на тему совєтсько-німецьких торовельних взаємин. Це інтерв'ю важливе тим, що воно виразно виявляє, в якій мірі Західня Німеччина причиниться до розбудови технічно - промислової сили СССР в найближчих роках. За даними Патолічева, в 1972 році товарооборот між Західньою Німеччиною та СССР досягнув суми 827 млн рублів, тобто зріс на 25% порівняно з 1971 р. Таким чином, Німеччина зайняла перше місце серед західньоевропейських держав, як партнерів торгівлі з СССР. Німеччина імпортує з СССР нафту та нафтопродукти, руди чорних металів, руди кольорових металів, хімічні продукти, лісоматеріяли — тобто в основному сирівці. В останньому часі, як інформує Патолічев, почався совєтський експорт деяких машин і оборудування, засобів транспорту (літаків типу Як-40, вантажних кораблів, річкових кораблів). З Німеччини СССР імпортує: оборудування, машини для різних галузей промисловости, прокат чорних металів, сталеві труби, хемічні вироби, а також харчеві продукти. Між СССР та Західньою Німеччиною підписано також ряд великих контрактів, як, наприклад, про доставу на протязі 20 років до Німеччини 120 мільярдів кубічних метрів природного газу, яким СССР сплачуватиме доставу труб великого діяметру, а також шашин і оборудування для будівництва магістральних газопроводів в СССР. Тільки в 1970 - 72 роках СССР закупив в Німеччині 1,6 мільйонів тон таких труб. Доставу природного газу з СССР пічнеться вже в цьому році. Західньонімецька фірма „Зальцґіттер АГ" має доставити оборудування для продукції поліетелену високого тиску. Фірми „Лібгер" та „Гюллер" мають доставити оборудування для КамАза (Киємбейовського асбестового заводу), а фірми „Гільдеюранд", „Тімвуд", „Бізон - Верке" доставлятимуть оборудування для совєтської меблевої промисловости.

Українки взяли участь у конвенції Генеральної Федерації Жіночих Клюбів

Балтімор (ОСП) — Генеральна Федерація Жіночих Клюбів відбула свою річну Конвенцію у червні, 1973 р. в Балтімор. На Конвенцію з'їхалося біля 700 делеґаток, що репрезентували американські та закордонні Клюби. У цьому числі приїхали також і українські делеґатки: М. Квітковська (Укр Золотий Хрест), та Л. Різник (Союз Українок). Ці дві організації є співдіючими членами Генеральної Федерації. Пані Олена С. Процюк у товаристві пані Уляни Целевич репрезентувала Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій, яка входить у склад Міжнародних Клюбів. Естонки, латвійки та лотишки були теж присутні на Конвенції.

Генеральна Федерація це одна із найбільших американських жіночих організацій, дуже консервативна та антикомуністична. Її членство є згуртоване у молодечих (до 35 років життя) відділах і в „ґенеральних" (поверх 35) відділах по цілій Америці і закордоном. Вони дуже активні на терені громад, де вони працюють, та втішаються увагою урядових чинників, політиків та комерційних установ. Доказом успішної праці Федерації була велика кількість делеґаток, велика кількість доповідачів з усяких ділянок громадського життя а також велика кількість пропаґандивних стендів, де були репрезентовані такі інституції як армія, ви-

(Закінчення на стор. 6-ій)

БЕЗ ІКЕРА І ПОНЕДІЛКА НЕ МОГЛО ОБІЙТИСЬ

У вчорашньому повідомленні про відзначення 80-річчя „Свободи" в Джерзі Сиі помилково пропущено згадку, що в мистецькій програмі виступали два наші письменники-фейлетоністи, давні співпрацівники і приятелі „Свободи", Іван Керницький-Ікер і Микола Понеділок. Якже ж могло обійтись без Ікера і Понеділка на такій імпрезі!

Керівники „Акції" пропонують співпрацю УНСоюзові

Під час зустрічі в Головній Канцелярії УНС. Стоять (зліва): директор П'ятого Району „Акції" і голсвний радний УНС проф. Мирон Куропась, екзекутивна асистентка Майкела Балзано Деґні Креслінс, директор Другого Району Акції Джордж Фокс та головний предсідник УНС Иосип Лисогір.

Джерзі Сиі. — Минулої п'ятниці, 15-го червня, Головну Канцелярію Українського Народного Союзу, в якій в тому дні відбувалися чергові наради Головного Екзекутивного Комітету, відвідали обласні керівники відомої урядової програми „Акція" та під час спільного полуденку і після нього обмінялися думками і можливостями співпраці УНСоюзу з тією програмою для допомоги потребуючим ураїнцям. В зустрічі взяли участь директор „Акції" 5-го Району, що охоплює середні і середньозахідні стейти, проф. М. Куропась, директор „Акції" Другого Району, що охоплює східні стейти Джордж Фокс та екзекутивна асистентка директора крайової „Акції" Майкела Балзано, Деґні Креслінс. У висліді розмов встановлено початкову форму співпраці в районі Джерзі Сиі — Нюарку, для якої плянується заанґажувати дві молоді сили.

У Віденському університеті відбувся Сковородинський вечір УВУ

Відень. — У п'ятницю 15-го червня, професори Українського Вільного Університету мали свій черговий Сковородинський вечір, цим разом в Інституті слов'янської філології Віденського університету. Велику викладову залю Інституту виповнили вщерть ординарії славістики, асистенти і студенти, як також місцеві українські громадяни. Вечір відкрив директор Інституту проф. д-р Г. Витрженс, представляючи двох гостей-професорів з УВУ з Мюнхену та накресливши духову сильветку Григорія Сковороди, виявляючи при цьому добре знання епохи і творчости українського філософа та взагалі української проблематики. Про Григорія Сковороду, як філософа самопізнання та передвісника сучасного персоналізму говорив проф. д-р О. Кульчицький. При цитатах доповідач м. і. покористувався перекладами - зразками винятків із творів Сковороди проф. Витрженса, зладженого для христоматії філософії слов'янських мислителів. Вечір закінчив проф. д-р Володимир Янів, ректор УВУ, вказуючи на сучасну актуальність науки Сковороди. Дякуючи господарям, проф. Янів нав'язав до традиції української науки, пов'язаної численними вузлами з Віднем. Вказав і на те, що також УВУ своїм початком тісно пов'язаний із давньою столицею „Дунайської монархії", яка поступово перетворилася у федерацію народів Східньої і Центральної Европи.

Св. п. проф. д-ра Наталію Полонську-Василенко поховано у Дорнштадті

Дорнштадт, Німеччина (ВЯ). — У вівторок, 12-го червня, Владика Орест, духовенство православного і католицького віровизнань та представники громадянства, зокрема українського наукового світу, відвели на вічний спочинок св. п. проф. д-ра Наталію Полонську-Василенко, одну з наймаркантніших постатей нашої спільноти, професора і довголітнього декана філософічного факультету Українського Вільного Університету, дійсного члена УВАН, НТШ, Міжнародної Академії Наук, одного з найвидатніших наших істориків, авторку багатьох праць, яка померла 8-го червня ц. р. на 89-му році життя. Поховано Покійну в цьому західньонімецькому місті в могилі побіч її покійного чоловіка. Похоронного обряду довершив Єпископ УАПЦеркви Владика Орест у солуженні оо. митрофорних протоєреїв Д. Бурка, П. Дубицького та А. Дублянського, а до спільної панахиди станув о. С. Дмитришин, канцлер екзархії УКЦеркви в Німеччині та особистий представник Владики Платона. Біля відкритої домовини в церкві промовляв Владика Орест, а над відкритою могилою на цвинтарі прощали Покійну о. канцлер С. Дмитришин від Апостольської Екзархії та Владики Платона, о. митр. прот. Д. Бурко, о. митр. прот. А. Дублянський від журналу „Рідна Церква", а зі світських: ректор проф. Вол. Янів від УВУ, ректор проф. д-р Р. Єндик від УТҐІ та Державного Центру, д-р А. Фіґоль від НТШ, пані О. Пеленська від Об'єднання Українських Жінок, д-р М. Філь від учнів Покійної, о. Гільтайчук від друзів, д-р О. Вінтоняк від Українського Історичного Т-ва та мгр А. Мельник від СКВУ та ЦПУЕН.

Совєти засудили 4-ох на смерть „за воєнні злочини"

Москва. — Совєтський суд у місті Пскові засудив на смерть 4 особи, яким закинуто участь у нацистському карному загоні, який під час Другої світової війни мав би вбити більше ніж 50 осіб. За інформаціями, поданими в „Правді" за 14 червня ц. р., карний загін діяв недалеко від границі Естонії. У повідомленні не подано імен і національности засуджених.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Добра демонстрація

Українському Конгресовому Комітетові належать заслужені гратуляції за надрукований його старанням у недільному виданні „Ню Йорк Таймсу" цілосторінковий „Відкритий лист до американського народу" в зв'язку з відвідинами в Америці совєтського партійного верховоди Леоніда Брежнєва. Лист, як відомо, підписали 66 професорів американських коледжів і університетів, інформуючи та з'ясовуючи справу народовбивчого переслідування українських інтелектуалів совєтським режимом і закликаючи американських співгромадян приєднатися до них у зверненнях до президента Ніксона, щоб він у своїх розмовах з Брежнєвим мав на увазі не тільки евентуальні короткотривалі торговельні чи інші користі, але найдальшу мету — встановлення тривкого миру в світі, що його не можна собі уявити в обставинах топтання навіть найелементарніших людських прав у рабовласницькій совєтській імперії. „Містер Брежнєв, — сказано в листі, — приїхав сюди нібито змагатися до поліпшення взаємин із З'єднаними Стейтами Америки. Його головна увага буде, без сумніву, звернена на короткотривалі здобутки. Але чи не повинен наш Президент втягнути його в далекосяжний діялог про вартість людини і нації як таких? Якщо ціллю є користь для всього людства, то гніт і переслідування величезних частин людства цілком певно мусять бути шкідливі, якщо не фатальні для такої мети..." — заявляють автори опублікованого листа, закликаючи співгромадян, щоб і вони вимагали від Президента обстоювати в розмовах зі своїм совєтським гостем ці фундаментальні засади.

„Відкритий лист", про який мова, появився, як згадано, в недільному виданні найбільш поширеного і чи не найавторитетнішого американського щоденника „Ню Йорк Таймсу", що друкується мільйоновим тиражем. Приміщення цього листа на останній сторінці частини з тижневим оглядом, в якому багато місця віддано справі відвідин Брежнєва в Америці, збільшує можливість, що з ним познайомиться велика кількість читачів. Очевидно, що такий лист дійде не тільки до Вашинґтону й Москви, але й в усі закутини світу. Значення і вартість такого листа без сумніву перевищує будь-яку іншу форму демонстрації, на яку ми, як громада, можемо спромогтись. Публікація такого листа коштувала понад десять тисяч долярів, але вона безперечно оплачується політично. Треба сподіватися, що загал нашого громадянства своїми збільшеними пожертвами на цілі УККА допоможе покрити цей видаток.

Екуменізм в теорії і практиці

Ледве чи знайдеться будь-хто, що заперечував би важливість екуменістичної ідеї, яка спирається на засаді про конечність співпраці різних релігій у світі, а в першу чергу всіх християнських Церков, які розвинулися на базі одного й того самого вчення Христа, але різняться в його інтерпретації та практичному застосуванні. Але як кожна ідея, так і ідея екуменізму може знайти форми себевияву і виповнитися змістом, які будуть суцільним запереченням ідеї в її оригінальному звучанні, або її викривленням.

Такі думки приходять, коли застановляємося над останніми заявами найвищих церковних достойників Римської Церкви у відношенні до Російської Православної Церкви. Ці заяви вони склали по закінченні розмов з представниками Російської Церкви, дійшовши, мовляв, до переконання, що Російська Православна Церква не тільки перестала бути „знаряддям совєтської системи і політики", а й стала реальною силою справжнього християнізму. Згідно з твердженням голови ватиканської делеґації архиєпископа Анджельо Іносента Фернадеса, контакти між Ватиканом і російською патріярхією „перейшли із стадії обміну інформаціями до спільного справжнього шукання значення Христового благовістя у сучасному світі".

Очевидно, було б добре, якби воно насправді так було і Російська Православна Церква не була нині таким же знаряддям совєтського режиму, яким була в період „холодної війни", чи знаряддям царського режиму до 1918 року. На жаль, так воно не є, і про це виразно говорять заяви речників цієї Церкви, які висловлюють свою радість з приводу „соціялізації засобів продукції", „успіхів мирного співіснування" і одночасно закликають всі релігійні групи взяти активну участь у підготовлюваному Москвою т. зв. Світовому конґресі сил миру, який є незвичайно догідним знаряддям Москви у її змаганні за встановлення у світі „московського миру". Ми не говоримо вже тут те, що ця ж Російська Православна Церква „благословить" переслідування і нищення інших християнських Церков та релігій в СССР.

Прекрасна теоретично ідея екуменізму у контексті намагань знайти форми співпраці з виразно прорежимною Російською Православною Церквою і совєтським атеїстичним режимом починає перетворюватися на пародію.

Степан Женецький

РЕАКЦІЯ НА ВОТЕРҐЕЙТ

Американська преса, радіо і телевізія, дуже ласі на всякі сенсації, так розголосили „справу Вотерґейту", в якій провідники Республіканської партії старалися неетичними способами сприяти перемозі над Демократичною партією в останніх президентських виборах, що про це вже просто не хочеться читати в газетах чи слухати в радіо.

Мабуть, нашим читачам цікаво буде довідатися, як на цю так розголошувану у ЗСА, а в дійсності дуже благеньку справу дивляться інші народи.

В Англії живо цікавляться справою Вотерґейту, і англійська преса на всі лади обговорює, чи през. Ніксона справедливо судять його ж земляки, американці.

Лондонський щ о д енник „Таймс" надрукував в одному з червневих чисел редакційну статтю п. з. „Конґрес обговорює імпічмент". (Імпічментом називають у ЗСА притягнення президента до суду за протиконституційні дії. В дотеперішній історії ЗСА ще не було випадку, щоб котрогось з президентів судили). В цій статті докладно обговорюється американський закон про суд над президентом і с т в е рджується, що Ніксон перебуває в дуже незавидному становищі, бо його ніби участь у справі Вотерґейту розглядають аж три чинники: Спеціяльна Сенатська Комісія, Спеціяльний Суд Присяжних і преса.

В згаданій редакційній статті „Таймсу" сказано дослівно: „Те, що тепер стосують супроти през. Ніксона, є вашинґтонський різновид суду „линча" (самосуду), хоч йому не можуть доказати, чи він замішаний, чи не замішаний у справу Вотерґейту.

В Совєтському Союзі і всіх інших комуністичних державах турбуються тим, щоб Вотерґейт не п о ш к одив през. Ніксонові в такій мірі, що він не зможе далі продовжувати своєї політики „відпруження".

Москва найбільше непокоїться тим, щоб справа Вотерґейту не припинила заплянованої великої торгівлі із ЗСА. В останніх тижнях до Москви приїжджає щораз більше американських банкірів і бизнесменів, які обговорюють там різні торговельні справи з совєтськими установами. Цікаво, що про цих „акул з Воллстріту" тепер дуже прихильно висловлюється совєтська преса.

Щождо самої справи Вотерґейту, то совєтська преса присвячує їй дуже мало уваги. Дещо більше уваги присвячує справі Вотерґейту преса сателітів Москви.

В інтерв'ю з західніми кореспондентами генеральний секретар ЦК КПСС підкреслив, що справа Вотерґейту внутрішня а м е риканська справа, яка його зовсім не цікавить.

„Через Вотерґейт ЗСА показали світові своє гірше політичне обличчя", — висловився більше із співчуттям, ніж із злобою коментатор будапештського радіо.

У Китаї також нову політику наближення із ЗСА пов'язують із собою през. Ніксона. І саме з тої причини в Пекіні ніяк не бажають, щоб Вотерґейт пошкодив йому і його закордонній політиці.

Наслідком такого підходу в Китаї панує мовчанка відносно афери Вотерґейту: ні в пресі, ні в телевізії, ні в радіо немає згадок про цю справу.

Урядові круги в Західній Німеччині в і д мовляються публічно коментувати справу Вотерґейту, але в Бонні побоюються, щоб вона не відбилася шкідливо на американській закордонній політиці, головним чином у ставленні ЗСА до Західньої Европи.

Зрештою, у Західній Німеччині виринув нещодавно свій „Вотерґейт": у Бонні виявилося, що під час урядової кризи минулого року, коли падіння уряду Брандта було відхилене більшістю лише двох голосів, відбувалися підкупства соймових послів за великі суми грошей. Отже, урядовим німецьким кругам дуже незручно висловлюватися про американський Вотерґейт.

Натомість поодинокі приватні особи в Західній Німеччині дивуються, що американська преса і сенатська комісія так запопадливо виявлюють всі подробиці „вотерґейтського скандалу".

Щождо Франції, то през. Помпіду висловився, що Вотерґейт не матиме серйозного впливу на дальший хід закордонної політики през. Ніксона.

В останніх днях вся французька преса звернула увагу на сексуальні скандали, що виявилися нещодавно серед лордів, членів англійського уряду.

В Латинській Америці і в Японії справа Вотерґейту викликає живе зацікавлення серед широкого загалу. Цікаво, що в пресі Латинської Америки найбільше звертається уваги на той аспект, що Вотерґейт розкриває велику силу американської урядової системи.

Редакційні коментатори в японській пресі перестерігають, що державні провідники, де б вони не були, не повинні обдурювати людей, яких вони репрезентують. Дехто із японських людей коментують, що головною проблемою в сьогоднішньому світі є зосередження влади в руках одної особи — але це стосується не тільки ЗСА, а й держав цілого світу.

Цікавим є факт, що справою Вотерґейту зовсім не цікавляться на С е р едньому Сході. Але американські дипломати в арабських країнах, а також Туреччині, побоюються, що афера Вотерґейту може послабити реакцію Америки, коли б там ще більше загострилась криза.

В. Давиденко

КНИЖКА ПРО ГОЛОВНОГО КОМАНДИРА

З прикрістю треба ствердити, що при, здавалося б, буйному розвитку нашої видавничої діяльности, якість наших публікацій далеко відстає від їх кількости. Переглядаємо довжелезні списки нових видань, що за них заплачено тисячі й тисячі долярів, і з а м и с люємось: скільки з них потривають рік - два перше, як утратять свою вартість? Скільки з тих часом грубих книжок не слід було взагалі друкувати? Скільки з них, ілюстрованих численними фотографіями, можуть інтересувати лише тих, хто на тих фотографіях „увічнений"?

Тим часом, на превеликий сором української політичної еміґрації, наші окремі видавці і видавництва при наших центральних організаціях досі не спромоглися виповнити такої основної прогалини в нашому культурному житті, як видання монографій, присвячених найвизначнішим науковцям, політикам, військовим та культурним діячам. Адже ж і досі не маємо ми фундаментальних праць, присвячених М. Грушевському, М. Міхновському, С. Петлюрі, В. Липинському, М. Лисенкові, Є. Коновальцеві, С. Бандері, Ю. Старосольському, П. Скоропадс ь к о м у. Це л и ш е для прикладу декілька імен з багатьох, пам'ять яких та частина українського народу, яка опинилась на волі, мусить увічнити.

До рідких появ з цього занедбаного сектору нашого культурного життя належить книжка д-ра Петра Мірчука про Романа Шухевича — генерала Тараса Чупринку.

Про цього Командира Армії Безсмертних довідувався досі широкий читач лише з статтей і окремих книжечок: В. Янова „Шухевич - Чупринка: людина і символ", Богдана Кравцева „Людина і вояк", споминів Степана Шаха „Роман Шухевич — символ незалежности" і Григорія Васьковича „Ген. Роман Шухевич — провідник повстанської війни".

У 20-ту річницю трагічної смерти Командира УПА у зверненні Проводу ОУН читаємо:

„Про Романа Шухевича-Чупринку ще будуть писати книги, ще будуть досліджувати його життя і діяльність. Адже це він тримав на своїх плечах увесь тягар боротьби і всі небезпеки революційного підпілля".

Написана у в л а стивому авторові експресивному стилі книжка д-ра Мірчука про Романа Шухевича напевно не остання. В різних країнах світу прокидається чимраз більший інтерес до людей, що в часах Другої світової війни відігравали визначні позитивні чи неґативні ролі. І, наприклад, для докторанта Катедри Українознавства дисертація, присвячена незвичайній постаті Романа Шухевича, під кожним оглядом була б вдячною темою. А окремий інтерес для неукраїнського читача мала б присвячена Р. Шухевичеві монографія ще й тому, що, командуючи армією партизанів, опрацював він оригінальну тактику партизанської боротьби, що її пізніше застосовували й застосовують партизани в різних країнах світу, зокрема в Азії, Африці і Латинській Америці. Майбутні війни будуть війнами переважно партизанського характеру, як продовження атомових ударів, що ламатимуть хребти противників, але не опановуватимуть їх території.

Усе свідоме життя Романа Шухевича було зв'язане з революційною боротьбою, з УВО і ОУН. З ранніх літ зв'язав він себе з підпіллям, в центрі якого згодом став. Немов стріла, випущена з лука, летів він до своєї цілі — самостійної, суверенної і соборної України, аж поки не впав у бою з ворогом.

Крутий і сповнений смертельних небезпек життьовий шлях Романа Шухевича докладно описав д-р П. Мірчук у своїй книжці: його юні літа, боротьбу проти польських окупантів, концтабір і тюрму, яких довелося йому зазнати, участь у боротьбі за волю України, похід з Дружинами У к р аїнських Націоналістів, його діяльність як голови Проводу ОУН на українських землях і голови Генерального Секретаріяту УГВР.

Свою книжку закінчує д-р П. Мірчук „Зверненням Воюючої України", підписаним Тарасом Чупринкою - Шухевичем, повідомленням про його смерть, відгуками на смерть Головного Командира УПА серед чужинців, присвяченими йому поезіями і багатою бібліографією. Книжка ілюстрована 35-ма фотографіями і репродукціями підпільних видань.

Кілька поданих нижче завваг автора цих рядків, що не є істориком, а лише уважливим читачем, назагал не знецінюють книжки д-ра П. Мірчука, а є лише підкресленням окремих недоглядів чи неточностей, що їх бажано було б усунути в наступному виданні книжки.

На стор. 126-ій д-р П. Мірчук пише, що „зимою 1942-43 було зформовано на Сумщині (на Харківщині — В. Д.) спеціяльну большевицьку партизанську групу під командою досвідченого в боях генерала Червоної Армії Сидора Ковпака силою 4-5 тисяч бійців..."

Наспраді зимою 1942-43 рр. совєтських партизанських загонів, а ще в такому великому числі як 4-5 тисяч бійців, на Лівобережжі не було. Перед вибухом війни (1937-41) Сидор Ковпак, що в часах „громадянської війни" дослужився лише до ранґи військового комісара, був головою міської ради в Путивлі. Залишившись з вибухом війни у большевиць-

(Закінчення на стор. 6-ій)

Д-р Петро Мірчук. Роман Шухевич (ген. Тарас Чупринка). Командир Армії Безсмертних. В-во Товариств кол. Вояків УПА в ЗСА, Канаді і Европі. Ню Йорк - Торонто - Лондон, 1970, стор. 270.

Іванна Савицька

БІЛА КВІТКА

Звістка про те, що Оксана жива й здорова повернулася з далекої мандрівки, прийшла до Максима окружною дорогою. Вірити чи ні? Від часу їхньої останньої розмови проплило у ріках багато води, прошуміли бурі й тучі, а спогад про їхнє знайомство закрився серпанком забуття. Та ось несподівано на споді самотнього, постарілого серця зажевріла маленька надія.

Максим Оксані писав:

— „Люба моя! Що б там не було, скажи щиро й одверто. Коли ти сама, ніким і нічим не зв'язана, я вживатиму заходів, щоб тебе сюди спровадити, спочатку — на відвідини, а далі — побачимо, що і як. Добре?"

За цим листом прийшов другий, третій і врешті з'явилася відповідь:

— „Ми з мамою здорові. Працюю швалею на костюмовому заводі в Ряшеві. Все тут чуже нам, та Бог ласкав, вижили, вернулися, і радіємо сонцем. Надія на виїзд до Америки робить мене божевільно - щасливою. Та ти жартуєш, Максиме! Стільки заходів, труду і грошей..."

Максимові, далебі, не до жартів. Він бігає, клопочеться. Скрізь обіцяють, подають надії, але — чекати треба на чергу, на різні - прерізні формальності. Справа не така проста.

Він пише:

— „Вчора я вислав потрібні на переїзд гроші. Кажуть, що буде скоро, значить за два - три місяці. Я не вірю, бо інші чекають роками. Пришли, на потішення, якісь знимки; ця, що залучую, не скаже тобі багато, та все таки..."

В наступному листі, що прийшов через місяць, Оксана з радістю писала:

— „Ти дуже мало змінився. Інше життя, інші обставини, та годі. Спасибі тобі за пам'ять. Всі наші фотографії загубилися. Родинний альбом згорів. Доброї знимки ще не маю, шлю покищо це, що лежить у нас під руками. Та ти не лякайся дуже: роки минули й лишили по собі сліди".

Максим глянув на знимку і жахнувся. З гарних волошкових очей не лишилося майже нічого. Довге колись волосся — обрізане, гладко зачесане і майже сиве. Бідна моя Оксаночко, невже ж це ти? Лише усміх залишився на в'ялих, зболілих устах.

Нічого, люба моя! Переодягнемо тебе, підтемнимо волосся, відпочинеш, відгодуєшся і знову будеш гарною.

Для мене будеш такою, як я тебе знав у юності, білою квіткою. Чи тямиш? Ти виходила з хати вузенькою стежкою в сад, в білій - біленькій суконочці. В косі, що сягала до пояса — квітка, і теж біла. А мати за нами назирцем... Ми співали удвох, складали любовні рядки, ти все краще за мене, все спритніше... Ми разом ходили на співанки, ми, Оксано, любили одне одного, хоч і не казали того словами... А потім — буря, несподівана буря і грім. Ти залишилася з мамою там, я опинився за водою.

Ну, годі, на спогади - мрії не час, треба діяти. Максим знову писав до Оксани:

— „Через місяць будеш в Ню Йорку. Кімната в тітки приготована. Причепи до суконки білу квітку, щоб легше було розпізнати... Чекатиму! Максим".

Той день прийшов, точніше не день, а ясне пополудне. Максим, з букетом білих рож, незграбно вовтузиться на летовищі, шукає кращого місця. Може тут, нагорі, де ліпше, як деінде, видно, а може зійти вниз, щоб ближче було, щоб скоріше... Зійшов униз. Літак приземлився чайкою і присів на малі колеса. Виходять люди, здебільша пасажири з Польщі. Максим поглядає на знимку, поглядає на людей. Чекає, шукає білої квітки... Її нема. Боже милий! Що сталося? Невже ж щось зле?

Останньою виходить висока, ставна жінка, з тяжкою „у віночок" косою. В волоссі срібна заполоч, а очі сумні й волошкові.

— „Українка", — думає Максим, і до неї: — Будь ласка (показує фотографію), ви не бачили ось цього обличчя, не летіли з такою туристкою?

— І бачила і знаю її. Вона залишилася вдома, вона нездужає... Боже, та що я! — і очі стають вологими, ринуть сльози, сльози від божевільного щастя. — А біла квітка, Максиме, в дорозі мені загубилася. Ця жінка, що на знимці, моя мати!

ТОРГІВЛЯ

Торгувати можна й з людожерами
Д. Ллойд-Джордж

Л. Брежнєв міркує:

Півсторіччя вже минуло,
Як ми „рай" собі будуєм,
А перед ведуть „акули",
І ми все у них купуєм.
Та ми хитрі: як секрети
Їхнього багатства взнаєм,
Усе візьмем на приміту, —
То всіх їх порозганяєм.

„Акули Волл-стріту" міркують:

Нам аби лиш торгувати —
Хай то будуть людожери,
А на людство наплювати,
Його доля — то химери.
Нам аби лише прибутне,
Торговельні добрі оцінки,
Не цікавить нас майбутнє,
Світу небезпека, риску.

Звичайна людина міркує:

Що то буде, як Москва та
Через їхню допомогу
Стане ще сильніша, клята,
И візьме світ увесь під ноги?
Що то буде? Що то буде?
Схаменіться, хижі люди!

Кедзв

М. Н.

УКРАЇНСЬКІ СІЧОВІ СТРІЛЬЦІ

(У 60-РІЧЧЯ ПЕРШОГО ТОВАРИСТВА)

„Яке то сонце засіяло
й додало нам жизненних
сил? Яке то військо в
нас повстало мов запорожці з із могил?"

Так писав поет Дмитро Макогон про „Січі", товариства, що їх від 5 травня 1900 р. засновував д-р Кирило Трильовський у Галичині і в Буковині. Одначе, „Січі" були тільки руханковими товариствами і за своїм статутом не мали права займатися військовими вправами. А тим часом визвольні війни сербів, болгар і греків проти Туреччини в 1912 р. насторожували українців в Австрії, що легко може прийти до війни з Росією.

Одним із перших, які зрозуміли потребу вже чисто військової української організації, був Іван Чмола, студент львівського університету. При Українській Академічній Громаді він створив таємний стрілецький гурток, який під його проводом вивчав військове діло, а влітку 1913 року зорганізував стрілецькі вправи в Карпатах під Чорногорою. До т о г о гуртка належали П е т р о Франко, Роман Дашкевич, Гриць Ничка, Василь Кучабський, Роман Сушко, Осип Квас, Василь Клим, Омелян Кучерішка й ін. Свою стрілецьку ідею Іван Чмола пропагував у нелегально виданому журналі „Відгуки" і гостро виступав проти тих студентів, які д б а л и тільки про „культурні цінноці", а легковажили, а то й висміювали ідею організування власної військової сили.

Зі скромних початків, ведених І. Чмолою, не можна було розвинути ширшої акції, бо українці не мали легальної бази — військової організації, тоді як поляки вже давно мали їх аж дві: Пілсудського „Стржелєц" і вшехпольський „Н а р о дови Звйонзек С т р ж е л є ц к і". Щоб стрілецьку ідею оформити в товариство з відповідним статутом, посол до австрійського парляменту д-р Кирило Трильовський двічі вносив проєкт статуту такого товариства, але міністерство внутрішніх справ у Відні їх відкликало. Стало ясним, що це діється за намовою намісника у Л ь в о в і проф. М. Бобржинського. Коли ж д-р К. Трильовський представив йому дослівний переклад статуту Пілсудського „Стржельца", Бобржинський мусів уступити, і статут затвердили.

За ініціятивою д-ра К. Трильовського зорганізовано у Львові 18 березня 1913 р. перше товариство „Українські Січові Стрільці". Кошовим цього товариства вибрано д-ра Володимира Старосольського, осавулом (заступником кошового) став Іван Чмола. Одначе товариство УСС не кооперувало з Українським Січовим Союзом, а до того І. Чмола став на становищі, що спершу слід вишколювати членів на військових старшин, отже членами товариства могли бути тільки студенти чи особи з високою освітою. Тим часом українські робітники Львова, гаряче привітавши стрілецьку ідею, розчарувалися — належати до УСС-ів вони не могли.

Тоді, знову за ініціятивою д-ра К. Трильовського, засновується товариство Українські Січові Стрільці ІІ, кошовим якого став Роман Дашкевич. Членами його були не тільки студенти, але й робітники. Товариство УСС ІІ примістилося в домівці Повітової Січі при вул. Коперніка 5. Розгорілася кипуча праця — влаштовувано доповіді на військові теми (одного разу Й. Пілсудського про боротьбу поляків проти царату), велося практичну науку в стрілянні. Закуплено два машинові кріси типу Манліхера і два кріси для кімнатного стріляння. Військовими курсами проводили П. Іванович, Є. Котик, І. Волошин, П. Деркач. До жіночої чети, якою проводив Устиянович, належали Олена Степанівна, четар Леґіону УСС (зам. Дашкевич), Ольга Левицька, зам. Басараб, Гандзя Дмитерко, Павлина Михайлишин), обидві пізніше в Леґіоні УСС, Марія Бачинська, Меланія Балицька й ін. На відзнаці члена товариства УСС ІІ стояли слова „Воля або смерть!"

При Українському Січовому Союзі створено стрілецьку сесію під проводом Дмитра Катамая (четар Леґіону УСС), при „Соколі-Батьку" — стрілецьку секцію під проводом Сеня Ґорука (старшина Леґіону УСС). Між стрілецькими п р о в ідниками перед війною відбувалися затяжні наради про те, як має виглядати стрілецький однострій, п е р е д усім шапка. Так і не прийшло до порозуміння, і старшина товариства УСС ІІ вирішила: однострій синьої барви і такої ж барви сукняний шолом. Дмитро Катамай спроєктував відому „мазепинку" оливкової барви, і такий вигляд шапки пізніше загально прийнявся. Носили її ще й за Польщі.

Весною 1914 р. товариство УСС ІІ і Повіт о в а Січ у Львові зорганізували військові маневри на Кайзервальді, передмісті Львова, яким приглядалися старшини військової команди Львова. В маневрах виступило 200 членів товариства в однострoях і з крісами (до речі, закупленими Романом Дашкевичем), як також „Січовики" з поблизьких сіл. Всіх учасників в маневрах було коло 600. По закінченні маневрів промовляв посол д-р К. Трильовський, підкреслюючи політичну вагу виступу збройних українських відділів уперше від часу зруйнування Запорізької Січі. Опісля промовляв кошовий Повітової Січі і товариства УСС ІІ Роман Дашкевич, а відтак всі, що брали участь в маневрах, співаючи січові пісні, перейшли походом головними вулицями столиці. Це викликало велике захоплення між украї н ц я м и і лють між поляками.

Крім товариства УСС ІІ у Львові до найбільш діяльних належали: товариство УСС в Сокалі (Осип Демчук й Осип Семенюк, пізніше сотник Леґіону УСС), товариство УСС в Борис л а в і (інж. Ф. Левицький, Гриць Коссак, пізніше полковник Леґіону УСС, Клим Ґутковський, пізніше сотник Леґіону УСС, Лев Лепкий (четар Леґіону УСС), товариство УСС в Самборі (д-р В. Гуркевич, Степан Ріпецький, пізніше четар Леґіону УСС, браття Коберські), товариство УСС в Яворові (Харамбура) й ін. Всіх товариств УСС, які підлягали стрілецькій сесії Українського Січового Союзу, було 96. Очевидно, якщо б війна вибухла пізніше, напевно вся Галичина вкрилася б товариствами УСС.

В організуванні товариств УСС гостро відчувався брак військового п і д р у ч н и к а. На доручення Українського Січового Союзу к о л и шні старшини австрійського війська Осип Демчук й Осип Семенюк в Сокалі уклали такий підручник. Користуючись військовими підручниками австрійськими, сербськими і польськими, вони мусіли творити нові, в українській мові ще незнані технічні терміни. Весною 1914 р. у Львові вийшов той підручник п. н. „Правильник піхотинців", присвячений генер. отаманові Українського Січового Союзу д-рові К. Трильовському. Тим підручником користувалися пізніше в Леґіоні УСС, в Українській Галицькій Армії, в Січових Стрільцях (Київських).

Австрійсько-польська адміністрація в Галичині ставила великі перепони в розвитку січово - стрілецького руху. Коли польські військові організації легко діставали з австрійської військової команди машинові кріси для вправ, то за намовою поляків українцям того відмовляли.

Знаючи ворожість староства, січово-стрілецькі організатори в Сокалі Осип Демчук й Осип Семенюк хотіли підступом здобути дозвіл на влаштування січово-стрілецького свята, мовляв, воно відбудеться на честь цісаря, в день його народження 19 серпня. Так і в перших словах у листі до Староства і на плякатах стояли слова: „В честь його Величества цісаря Франц-Йосифа І..." Та це не помогло — староста заборонив влаштувати свято! Тоді Демчук і Семенюк вислали телеграму до посла д-ра К. Трильовського у Відні. Можемо собі уявити здивування міністра внутрішніх справ — державний урядовець забороняє влаштовувати свято на честь цісаря! На телеграфічну вимогу міністра до Намісництва у Львові з'їзд „Січей" УСС в Сокалі

(Закінчення на стор. 6-ій)

ПРОТОКОЛ

З РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ, ЯКІ ВІДБУЛИСЯ В ДНЯХ 21-го ДО 25-го ТРАВНЯ 1973 РОКУ НА „СОЮЗІВЦІ", КЕРГОНКСОН, Н. Й.

(10)

[redacted] 4. Звіти членів Головної Ради

-14-

РОЗХОДИ:/продовження/	ПО ДЕНЬ 31.12.1972	ПО ДЕНЬ 10.IV.1973
14.Відсотки Комершел Трост Компані....	86.441.74 Дол.	116.969.52 Дол.
15.Відсотки Ферст Джерзі Нейшенел Бенк	18.917.47 "	51.278.52 "
РАЗОМ:..............................	7.707.431.28 Дол.	8.484.125.13 Дол.
Готівка на чекому конті..........	4.229.85 "	8.987.73 "
РАЗОМ:..............................	7.711.661.13 Дол.	8.493.112.86 Дол.

Від затягнених позичок Українська Національна Корпорація платила в 1972 році слідуючі відсотки:

1.Український Народний Союз. 10.00 %
2.Комершел Трост Компані.... 6.00 %
3.Ферст Джерзі Нейшенел Банк 6.50 %

В 1973 Банки підвищили стопу процентову до висоти:

1.Український Народний Союз. 10.00 %
2.Комершел Трост Компані.... 6.50 %
3.Ферст Джерзі Нейшенел Банк 7.00 %

Згідно з урядовими законами,які мають нагляд і контролю над Українським Народним Союзом- У.Н.С.може позичити на будову дому,чи дати запоруку бондами до висоти 10 % своїх активів,т.є. після стану на день 31. грудня 1972 р. до висоти 3.760.541.95.Стан активів/майна/Союзу на день 31.грудня 1972 виносив 37.605.419.47.

Підчас спільного засідання Екзекутиви і Контрольної Комісії У.Н.С. подано загальний стан фінансового відділу,порівнання приходів і видатків з ухвалених прелімінарем бюджету.Звернено увагу на деякі за-великі видатки при розїздах,страти при продажі реальностей.До найважливіших справ,які порушено на спільному засіданні були:будова 15-ти поверхового Дому і ріст У.Н.С.через приєднування нових членів.

Доповняючі інформації у формі резолюцій і рекомендацій будуть подані на річному засіданні Головного Уряду в місяці травні 1973 р.

Ню-Йорк,дня 25.квітня 1973 р.

/Іван Винник-Контрролер УНС/.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЕРА ІВАНА СКАЛЬЧУКА ІЗ ПЕРЕВІРКИ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРІЯТУ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНС

Присутній під час контролі: головний секретар УНС д-р Я. Падох і асистент організаційного референта С. Гавриш. Контролю переводив Іван Скальчук. Співпраця та допомога головного секретаря д-ра Я. Падоха, асистента організаційного референта С. Гавриша та працівників Відділу задовільна. Предмет перевірки: Головний Секретаріят та Організаційний Відділ УНС. Час контролі: 16 до 20 квітня 1973, діловий рік 1972.

1. Головний Секретаріят УНСоюзу

Провірено:

1.) Книгу протоколів Екзекутивного Комітету (Вужчого) — 4-ох членів за 1972 рік.

2.) Книгу протоколів Головного Екзекутивного Ко-Комітету (Повного — 7-ох членів), Головного Уряду (річна нарада) та Екзекутивного Комітету (Вужчого) у справах інвестиційних.

Ад. 1. Книга протоколів Екзекутивного Комітету (Вужчого) на рік 1972 охоплює 17 списаних протоколів, а саме: 1 травня, 10 травня, 19 травня, 9 червня, 30 червня, 7 липня, 26 липня, 5 вересня, 19 вересня, 5 жовтня, 10 жовтня, 18 жовтня, 19 жовтня та 30 жовтня. Розміщення засідань: січень — 0, лютий — 0, березень — 0, квітень — 0, травень — 3, червень — 3, липень — 3, серпень — 1, вересень — 2, жовтень — 5, листопад — 0, грудень — 0. Разом — 17.

Ад. 2. Книга протоколів Головного Уряду, Головного Екзекутивного Комітету (Повного) та Екзекутивного Комітету (Вужчого) — в інвестиційних справах.

Екзекутивний Комітет (Вужчий) відбув 4 засідання у інвестиційних справах. Книга має 4 списані протоколи по-англійськи. Протоколи списані під такими датами: 5 січня, 11 лютого, 28 липня, 29 вересня 1972 р.

Головний Екзекутивний Комітет (Повний) відбув 8 засідань-нарад, з яких списано 8 протоколів. Дати протоколів наступні: 28 січня, 5 лютого, 24 лютого, 25 березня, 26 травня, 18 серпня, 23 жовтня, 11 грудня, 1972 р.

Тільки один протокол надруковано у „Свободі" своєчасно. Друк 7 протоколів був спізнений від 1/2 до 7 місяців. Англійські переклади не зроблено для 6 протоколів (2/24 до 12/11 — 1972 р.)

Протокол Річних Нарад Головного Уряду друковано в „Свободі" з великим опізненням: з часі 20 грудня по 2 березня 1973 р. Англійський переклад — не оформлено.

Завваги:

1.) Розміщення нарад Екзекутивного (Вужчого) дуже нерівномірне. В початкових 4 місяцях та у двох останніх не відбулось ані одного засідання. У решта місяцях 17 засідань.

2.) Друк протоколів нарад Головного Еккзекутивного Комітету (Повного) надто спізнений.

3.) Оформлення англійських перекладів із протоколів надто повільне і спізнене.

4.) Техніка узгіднювання протоколів не дає позитивних результатів.

5.) Транскрипт звукозаписної стрічки Річних Нарад Головного Уряду закоштовний і непотрібний.

6.) Техніка опрацювання протоколу Річних Нарад — заповільна й дорога.

II. Організаційний Відділ УНС

1.) Приєднування членів: Плян і виконання на 1972 рік:

Області	Плян	Приєднано	%
1 С. Гавриш	1,700	1,397	82.5
2. Є. Репета	1,300	1,047	80.5
3. В. Оріховський	1,000	768	76.8
4. В. Дідюк	1,000	548	54.8
5 М. Снігурович	—	200	—
6. Поза областями	700	256	36.6
Разом:	5,700	4,216	74.0

В тому члени:	Приєднано	%	сума забеп.
1 Дорослі	2,351	55.7	$ 4,088,500.00
2 Молодь	1,178	27.8	1,443,500.00
3 Акцидентові грамоти	687	16.5	3,435,000.00
Разом:	4,216	100.0	$ 8,967.000.00

2. Загальний стан членства:

	1971	1972	Втрата, або приріст
Членів	88.366	88,213	— 153
Сума забезпеченя	$ 103,191,489	107,063,066	— 3,871,577

3. Найкращі Округи в 1972 році

	Округа (осідок)	Придбано чл.
1	Філядельфія, Па.	425
2	Ню Йорк, Н. Й.	386
3	Чикаґо, Ілл.	384
4	Клівленд, Огайо	368
5	Торонто, Онт. Канада	297

4. Найкращі Відділові організатори в 1972 році:

П. Ч.	Організатор	Відділ	Число чл.
1	Гарас Анна	47	60
2	Кальба М.	226	59
3	Семків М.	379	59
4	Хоманчук М.	5	56
5	Кігічак М.	240	52
6	Степюк Квітка	25	51
7	Шаран В.	407	38
8	Шпікула Т.	221	34
9	Головачук П.	42	33
10	Кнігіцький І.	430	31

5. Найкращі Відділи УНС в 1972 році:

Ч. П.	Число Відділу	Місцевість	Число членів
1	233	Лорейн, Огайо	77
2	340	Нюарк, Н. Дж.	69
3	240	Клівленд, Огайо	65
4	379	Чикаґо, Ілл.	62
5	47	Бетлегем, Па.	60
6	5	Асторія, Н. Й.	59
7	153	Філядельфія, Па.	54
8	25	Джерзі Ситі, Н. Дж.	51
9	361	Ню Йорк, Н. Й.	50
10	407	Торонто, Онт.	47

6. Членів Клюбу Заслужених Союзовців 28 (25 чл-ів і більше)
Будівничих УНСоюзу .... 103 (10 до 24 членів)

Разом: 131

7. Кількість членів, приєднаних обласними організаторами

		1972	В тому АДД	1971
1	Б. Дейчаківський	75	30	30
2	І. Одежинський	65	18	—
3	І. Петрунцьо	43	6	27
4	А. Іванюк	36	4	59
5	В. Зорич	31	3	56
6	Р. Чучкевич	29	—	36
7	М. Ткачук	28	9	40
8	О. Вережницький	25	9	—
9	Л. Вовк	24	9	24

9. Кількість Відділів УНС:

1971	1972 (+)	
460	464 + 4	Нові Відділи — 8 Злучені Відділи — 8

10. Розв'язані Відділи:

1 Відділ ч. 447	Томпсон, Манітоба
2 Відділ ч. 507	Калґарі, Альберта
3 Відділ ч. 508	Єлловнайф, Канада, північний зах.

11. Відділи УНС за кількістю членів:

		1972	1971
1	Членів від 1 до 100	230	227
2	Членів від 101 до 200	117	118
3	Членів від 201 до 300	57	55
4	Членів від 301 і більше	60	60
	Разом:	464	460

12. У діловодстві Організаційного Відділу находилось:

1.) Картотека приєднаних членів: за організаторами, за Відділами та за Округами УНС.

2.) Листування з Відділами, з Округами УНС, з обласними та постійними організаторами.

3.) Листування з іншими братськими союзами, як: УРС, УНП та СУК „Провидіння".

4.) Списки Клюбу Заслужених Союзовців та Будівничих УНС.

5.) Матеріяли-інформації про організаційні справи, вишкільні матеріяли, та статті для „Трибуни УНС"..

6.) Обіжники для Відділів, організаторів та для Окружних Комітетів УНС.

7.) Переписка із американськими братськими союзами, організаціями та установами.

8.) Матеріяли для вишкільних курсів секретарів та організаторів УНС.

9.) Картотеки кожного Відділу.

10.) Аплікації студентів на стипендії на академічний рік: 1972/73 за поодинокими ділянками студій:

	1972	1971
Україністика	1	—
Славістика	1	11
Журналістика	3	3
Право	10	3
Медицина	9	10
Фармація	3	5
Інженерія	15	10
Учительство	17	12
Інші студії	25	50
Разом:	84	104

13. Організаційний плян на 1973 рік:

	Області	1973
1	С. Гавриша	1,650
2	Є. Репети	1,400
3	В. Оріховського	1,000
4	Д-ра М. Снігуровича	500
5	В. Дідюка (Канада Схід)	750
6	(Канада Захід)	200
7	Без організаторів	400
8	Необ'єднані Відділи	100
	Разом:	6,000

Кампанія весняна, місяці I — IV	2,400	40%
Кампанія осіння, місяці VII — XII	3,600	60%
Разом:	6,000	100%

Кампанія за кварталами:

I Квартал	1 250	III Квартал	1,500
II Квартал	1,250	IV Квартал	2,000
		Разом:	6,000

Плян за місяцями:

I Півріччя .... 420 членів (пересічно в місяць)
II півріччя .... 580 членів (пересічно в місяць)

III. Рекомендації:

1. Протоколи повинні бути підписані секретарем та предсідником на черговому засіданні, (досі протоколи підписує тільки секретар.)

2. Протоколи нарад Головного Уряду та Головного Екзекутивного Комітету повинні бути проголошені в офіціяльному органі УНС згідно зі статутовою вимогою не пізніше, як останнього дня місяця, наступного після того, в якому відбулося засідання.

3. Упростити техніку узгіднювання протоколів так, щоб статутова вимога відносно проголошення протоколів в органі УНС була сповнена.

4. Заперестати практику точного транскрипту звукозаписної стрічки-нарад Головного Уряду чи Головного Екзекутивного Комітету, а звукозаписну стрічку вживати лише, щоб вияснити неточності чи суперечності в протоколі.

5. Протоколи повинні бути у великій мірі скорочені, а їхній зміст відповідно сконденсований.

6. Виповнити вимогу стейтової контролі відносно належного оформлення англійських перекладів протоколів.

7. Визнати всі ухвали 27-ої Конвенції, зобов'язуючими до виконання згідно з минулорічною рекомендацією Контрольної Комісії.

8. Поробити всі конечні заходи на те, щоб організаційний плян приєднання членів в 1973 р. успішно виконати.

9. Поробити належні старання, щоб збільшити числа обласних, а зокрема постійних організаторів УНСоюзу.

10. Заанґажувати секретарку англійської мови в першу чергу для Організаційного Відділу, яка могла б виконувати працю і для інших Відділів.

11. Поробити відповідні заходи, щоб „Трибуна УНС" могла появлятися кожного місяця. У 1972 р. появилось тільки 8 чисел „Трибуни".

12. Зреалізувати постанову Головного Екзекутивного Комітету про відбуття 28-ої Конвенції УНС поза межами Філядельфії.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЕРА Д-РА М. ДАНИЛЮКА з переведеної річної контролі видавництва і газети „Свободи"

I. Фінанси:

1. За 1972 рік видавництво мало 425,811.96 дол. прибутків і 423,448.42 дол. видатків. У порівнянні з 1971 роком це дає приблизно на 25 тисяч більше прибутків і 23 тисячі більше видатків. Більше видатків зараховується за збільшені податки, поштові витрати та побільшення платні працівникам.

2. Заборгованість „Свободі" довжниками на кінець року виносила 25,684.97 дол., а заборгованість „Свободи" за невиплачені рахунки різним фірмам була 8,293.43 дол. Коли б це вирівняти, видавництво могло б мати понад 17 тисяч додаткового прибутку за минулий рік.

3. Впливи за „Веселку" були 12,388.70 дол., а видатки за 10 чисел були 12,044.00 дол.

II. Книжковий склад:

1. Склад книжок має заведену інвентуру і повний реєстр книжок, яких загальна вартість виносить $ 32.510.07.

2. У послузі громаді книгарня приймала до комісового продажу 97 назв різних книжок, з яких продано на загальну суму 9.356.50 дол. і повернено власникам. Сьогодні книгарня має ще різні книжки в комісі на суму 6,756.41 дол.

3. Англомовна Енциклопедія Українознавства принесла за 1972 рік загальний прибуток із продажу 26,429.40 дол. Загальний прибуток із продажу від початку видання — 154,450.28 дол. Загальний видаток за видання двох томів — 304,013.18 дол. Збір із продажу зараховується до каси УНСоюзу, а не видавництва.

III. Друкарня:

Персональний склад друкарні в основному не змінився і працює під значним напруженням, відчуваючи брак додаткових сил. Щоб випустити на час газету та виконати різні замовлення необхідно робітникам працювати понад норму часу. Платня персоналові в друкарні піднеслася дуже непомітно, і в порівнянні з американським ринком праці значно нижча.

IV. Редакція:

Склад редакції поповнився ще одним редактором, але в травні і червні стратить двох редакторів, з яких один відходить взагалі, а один на пенсію, що обмежить склад п'ятьох українських і одного англомовного редакторів, включаючи сюди головного редактора.

Хоч і чималий шмат часу пройшла „Свобода" за своїх 80 років, то методи праці і винагороди в редакції мало змінились від часів першого її редактора о. Грушки. Аж важко звітувати про платні редакторам, якщо взяти до уваги їхню професію, освіту і посвяту. У цьому відношенні доба атома залишила „Свободу" у минулому столітті. Правда, разом із цим залишилась також відданість редакторського складу своїй газеті такою, яка була ще у її початках.

V. Справа перенесення до нового будинку:

Хоч і видання „Свободи" та книжок дещо покращало від часів о. Грушки, бо редакторам не треба самим складати руками тексту та возити його в чужу друкарню тачкою, то все ж, як відомо, техніка видавництва залишилась на яких 30-40 років відсталою. Тож не дивно, що, як сама редакція, працівники друкарні й адміністрації, так і широка союзова громада очікують у недалекому майбутньому помітних змін та модерної механізації у видаванні газети. Тим більше тому, що передбачується перенесення видавництва до нового союзового будинку.

А тим часом ця справа не така легка, як видається. Звітодавець переглянув проєкти, які „Свободі" представили різні професійні компанії, перевів розмови із редакцією та робітниками друкарні, перестудіював проєкт компанії виробництва друкарських машин і прийшов до заключення, що поспіх у швидкому перенесенні „Свободи" та влаштуванні нового знаряддя для виробництва потребує ще чимало додаткових студій і тому був би, мабуть, неоправданим. Справа не лише у капіталовкладенні у сумі приблизно 200-250 тисяч долярів, але й в доцільності такого чи іншого пляну у будові нової друкарні.

Звітодавець не зараховує себе до фахівців друкарського діла, але згідний із намірами фахівців та редакції, що справа перенесення і влаштування модерного видавництва мусить ще визріти у передуманні окремих плянів. Продовження часу перенесення на яких 6-12 додаткових місяців оплатить себе краще обдуманим пляном, кращим вкладом капіталу, кращим приготуванням кадрів і їх перекваліфікацією, а в результаті — кращою видайністю майбутнього видавництва за модерними методами.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЕРА Д-РА БОГДАНА Т. ГНАТЮКА З ПЕРЕВІРКИ СОЮЗІВКИ

Згідно з розподілом праці між контролерів, в діловому році 1972 мені припала крім частинної перевірки Головної Канцелярії, перевірка Союзівки за час від 1-го січня 1972 до 31-го грудня 1972 року. Перевірка Союзівки охоплювала:

а) Перевірку рахункових книг
б) Адміністрацію готелеву та інвентар товарів
в) Стан будинків, плавальні басейни, тенісові корти, відбиванкові корти, грище для футболу і бейзболу, водну-каналізаційну систему та стан доріг
г) Рух гостей на Союзівці в часі 1972 року
ґ) Курси Українознавства, літні табори для дівчат і хлопців і розвагово-культурну працю на Союзівці

До а): на основі точної перевірки головних касових книг приходів і розходів та виплат, підручних щоденних книг вплат і виплат та всіх рахункових транзакцій стверджую, що:

1. Всі фінансові операції Союзівки є вписувані до рахункових книг точно. До кожної позиції рахункових книг приходів як і розходів є залучені відповідні прилоги, а за кожний день і місяці є виготовлені точні фінансові зіставлення. Рахункові книги дають докладний образ всіх фінансових операцій та фінансову політику Союзівки.

2. З початком січня 1973 року переведено перевірку інвентуря всього майна Союзівки, а саме крамниці, кухні та алькоголевих напитків.

РАХУНОК ПРИХОДІВ І РОЗХОДІВ ЗА 1972 РІК та БАЛЯНС НА КІНЕЦЬ ЗВІТОВОГО РОКУ 31 ГРУДНЯ 1972 РОКУ

ПРИХОДИ:

Мешкання і харчування	$ 201,107.71	
Крамниця (торг)	28,760.61	
Бари (торг)	60,843.82	
Буфет (торг)	12,458.24	$ 303,170.38
Податки (сейлес текс)		13,544.92
Різні		7,765.30
Разом:		$ 324,480.60
Звороти		178.85
Чек (здепонований)		636.30
Позичка в УНСоюзі		15,000.00
Разом приходи:		$ 340,295.75

РОЗХОДИ:

Платні (нет)		$ 63,627.94
Харчі (закупи)		48,806.91
Бари (закупи)		30,556.32
Крамниця (закуп товарів)		17,235.63
Видатки кухні та їдальні		1,780.64
Прибрання кімнат		11,270.64
Податки від платень		20,811.72
Податки від торгів		13,344.14
Податки від реальностей		18,230.66
Обезпечення		12,343.00
Транспортації		2,654.83
Опал, газ, світло		17,937.63
Направи, перебудова (матеріял і праця)		14,560.56
Хворобове забезпечення службовиків		1,340.79
Правна опіка		767.35
Звороти		16,400.32
Телефони		2,591.38
Канцелярійні витрати		667.35
Розвагові імпрези		6,356.90
Оголошення		1,287.38
Банкові кошта і виміна		662.85
		$ 303,235.03
Зворот позички УНС		15,000.00
Разом (готелеві видатки):		$ 288,235.03
Розбудова оселі	$ 22,063.66	
Меблі та устаткування кімнат	7,671.90	
		29,735.56
Разом видатки:		$ 317,970.59

(Продовження на стор. 4-ій)

4. Звіти членів Головної Ради

(Продовження зі стор. 3-ої)

ПРИХОДИ І ВИТРАТИ ПО МІСЯЦЯМ ЗА 1972 РІК

	Приходи	Виплати
Січень	$ 11,978.54	$ 21,467.60
Лютий	4,651.80	8,388.41
Березень	3,177.63	10,053.99
Квітень	8,677.70	10,631.34
Травень	22,003.06	16,706.18
Червень	29,999.86	32,573.33
Липень	70,555.90	61,746.44
Серпень	83,147.23	43,982.82
Вересень	54,412.43	65,156.17
Жовтень	26,889.08	23,470.69
Листопад	12,161.09	24,733.58
Грудень	12,641.43	14,060.04
Разом:	$ 340,295.75	$ 332,970.59
Позичка УНС	$ 15,000.00	
Зворот позички УНС		15,000.00
Разом:	$ 325,295.75	$ 317,970.59
Чистий прихід		$ 7,325.16
Разом:	$ 325,295.75	$ 325,295.75

РОЗПОДІЛ ВИДАТКІВ СОЗІВКИ

Витрати Союзівки діляться на дві частини:

1. Оперативні витрати	$ 288,235.03
2. а) Закуп інвентаря (меблі і т .п.)	7,671.90
б) Розбудова і направи	22,063.66
Разом загальні видатки:	$ 317,970.59

Рахунок чистого прибутку Союзівки і узгідження банкових конт

Балянс з 31-го грудня 1971 р.	$ 23,058.46
Приходи за 1972 рік	325,295.75
Разом:	$ 348,354.21
Розходи за 1972 рік	$ 317,970.59
Балянс на 31 грудня 1972 р.	$ 30,383.62
Разом приходи за 1972 р.	$ 325,295.75
Видатки готелеві	288,235.03
Балянс до розрахунку чистого зиску	$ 37,060.72

Приходова готівка була депонована у двох банках і сальда в цих банках на день 31 грудня 1972 року виносили:

1. Елленвіл Нац. Банк	$ 18,518.95
2. Кінґстон Трост Комп.	11,864.67
Разом депозити:	$ 30,383.62

Інвентаризація майна крамниці і бар

а) Крамниця:

Інвентар з січня 1972 р.	$ 12,787.36	
Видатки — закуп в 1972 р.	17,235.63	$ 30,022.94
Інвентар за 1972 р.		9,883.58
Видатки проданого товару за 1972 р.		$ 20,139.36
Рахунок чистого прибутку за 1972 р.		$ 28,760.61
Видатки за проданий товар		20,139.36
Чистий прихід за 1972 рік		$ 8,621.25

б) Харчі:

Інвентар 1971 року	$ 3,235.41	
Видатки в 1972 р.	48,806.91	$ 52,042.32
Інвентар — 1973 р.		3,435.81
Зужито харчів — 1972 р.		$ 48,606.51

в) Бари:

Інвентар з 1971 р.	$ 6,468.65	
Видатки в 1972 р.	$ 21,824.67	$ 28,293.52
Інвентар — 1972 р.		5,662.86
Видатки проданого товару		$ 22,630.66
Рахунок чистого прибутку:		
Приходи в 1972 р.		$ 60,843.82
Видатки за проданий товар 1972 р.		22,630.66
Чистий прихід з бари за 1972 р.		$ 38,213.16

На підставі проведеної статистики руху гостей на Союзівці на протязі цілого 1972 року, треба ствердити, що поважне число гостей провело свої вакації на оселі чи то перебування більше як 1 тиждень чи лише через суботи і неділі (разом 4 701 дорослих осіб і 548 дітей). Найбільша фреквенція гостей це в місяцях: червень (423 дорослих, 26 дітей), липень (555 дорослих, 63 дітей), серпень 607 дорослих, 86 дітей), вересень (683 дорослих, 42 дітей), жовтень (420 дорослих, 22 дітей), листопад (381 дорослих, 26 дітей).

З головніших праць виконаних на протязі 1972 року на Союзівці це: 1) перерібка двох тенісових кортів та побудова одного нового на суму 9,804.98 дол.; 2) Побудова площі для кошиківки, яку можна буде використати на відбиванку, ціна побудови 4,474.90 дол.; 3) Перероблення двох лазничок в „Чернівцях" на суму 1,837.14 дол.; 4) Перерібка дитячих таборів (Львів, Винники та частинно „Дарниці") на суму 2,319.84 дол.); 5) Відновлення підлоги у „Львові" та частинно на „Веселці" на суму 1,269.93 дол. Рівнож побудовано біля „Чернівців" площу на паркування, як також поширено дорогу на закруті та забезпечено підмурівкою. На виконання цих робіт видано 1,200.00 дол.

Додатково до цих головніших праць треба зарахувати такі праці-роботи як: розібрання старої шопи та перевезення добрих матеріялів на нове місце біля збірника на воду; частинне упорядкування площі біля „Ворохти"; частинне почищення саду навколо будинку „Київ", як також засаджено деревцями-смеречками деякі площі; направлено та помальовано старий збірник на воду; докінчено направу даху над головним будинком; вставлено „ізоляції" в будинках „Київ", „Ворохта", „Львів" (частинно). Започатковано перебудову старого ґаражу на мотель (6 кімнат), що має бути закінчений ще перед літним сезоном.

Для безпеки гостей вставлено „меркурі" світла біля будинків „Львів", „Чернівці", „Веселка" і „Ворохта". Біля „Львова" вставлено новий збірник на оливу, а коло будинку „Київ" перебудовано каналізацію. Рівнож проведено цілий ряд менших праць, як малювання будинків назовні чи кімнат. Зрізано багато сухих дерев та прочищено дерева біля будинків, які нищили дахи.

Підсумки і рекомендації

На цьому місці хочу ствердити, що помимо дещо меншої фреквенції гостей на Союзівці в часі сезону 1972 року а з тим і менших оборотів як в минулому році (на суму 33,732.91 дол.), то загальний прихід був багато більший, як у минулому році, а саме балянсом на суму 7,325.16 дол. за що в першій мірі належиться признання господареві оселі п. В. Квасові. Рівнож треба згадати, що не зважаючи на постійне зростання цін на харчі, ціни ті на Союзівці і в 1972 році були найнижчими в порівнянні з цінами довколишніх, тої самої категорії готелів. Також з приємністю хочу сказати, що рекомендації з 1971 року майже всеціло були виконані, а дуже великий відсоток праць був виконаний у власному заряді управи оселі і власними силами під наглядом п. Вол. Кваса, цим оселя заощадила поважні суми грошей.

В 1972 році, як і в минулих роках Союзівка була місцем, де крім весіль відбувалися з'їзди чи зустрічі членів українських товариств. Завдяки стараниям дирекції Союзівки протягом сезону влаштовано ряд імпрез з участю молоді та ряду визначних українських мистців, які своєю участю ставили ті імпрези на вискому мистецькому рівні. Треба рівнож відмітити, що в рямцях спортових імпрез відбулися однотижневі курси тенісу, які закінчено тенісовими змаганнями. Крім тих імпрез на Союзівці відбулися табори для дітей і курси українознавства з дуже малою фреквенцією.

Рекомендації

1. Переробити гуртожиток для хлопців працівників та частинно дівочий гуртожиток.
2. Ґрунтовно направити головну в'їздову дорогу на оселю.
3. Перебудувати та уліпшити помпи на воду біля потічка.
4. Остаточно приступити до будови шопи-ґаражу для переховування господарських знарядь, матеріялів і т. п.
5. Поліпшити освітлення при дорогах.
6. Для зовнішнього оздоблення оселі засадити більше деревець та засіяти площі травою і квітами.
7. До помочі господареві оселі п. В. Квасові негайно заанґажувати професійну людину — помічника.
8. Закупити модерну рахункову машинку.
9. Негайно приступити до реалізації моєї рекомендації ч. 10 з 1971 р. а саме: „відновити діяльність Комісії для справ Союзівки та доручити її провести аналізу господарки та діяльности й випрацювати плян дальшої розбудови Союзівки на дальших 10 років і поліпшення господарки; випрацювати точний плян культурно-розривкової діяльности, а в зв'язку зі зменшенням числа учасників курсів українознавства в 1971 році майже на 30%, спільно з дирекцією Курсів випрацювати методи покращання цього стану".

На закінчення звіту хочу підчеркнути питому вагу Союзівки для членів УНС і української громади в ЗСА і тому звертаюся з проханням присвятити більше уваги проблемам, що зв'язані з Союзівкою, маючи на увазі її ріст та добро.

Конечні потреби

1) Приступлення УНСоюзу до КУК на рівні з іншими великими складовими організаціями.

2) Закупівля Союзових домів по більших українських скупченнях, де могло б сходитися союзове членство попри своє обезпечення.

3) Відновлення Канадської Канцелярії згідно прийнятої резолюції на минулій конвенції і її директора Богдана Зорича.

Висновки

1) Потрібна більша співпраця в Головному Уряді.

2) Потрібно зробити заходи для збільшення членства УНСоюзу — це повинно і мусить бути нашою головною метою.

Взявши до уваги, що праця і діловодство УНСоюзу були ведені у звітовому році згідно з ухвалами Конвенції і постанов Головного Уряду. Головна Контрольна Комісія ставить пропозицію на прийняття до відома звітів членів Головного Уряду УНСоюзу.

Кергонксон, Н. И. 25-го травня 1973 р.

Іван Геврик — голова
Іван Винник — заст. голови
Б. Гнатюк — секретар
І. Скальчук — секретар
М. Данилюк — член

ЗВІТ ГОЛОВИ ГОЛ. КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ ІВАНА ГЕВРИКА

Крім головного контролера УНС, я виконую ще функції секретаря 45-го Відділу, є головою Округи Західньої Канади і представником УНС до Президії Комітету Українців Канади.

Минулий рік не був успішним роком для Західньої Канади. Деякі новостворені Відділи навіть не спромоглися позбирати перші вкладки. Але все ж, коли порівняємо видатки при створенні цих Відділів (самі секретарі і один організатор Л. Вовк) то успіх ще не був найгіршим.

На Заході слід згадати нових надійних секретарів: О. Балич, Е. Борух., Е. Кудеревко, Л. Вовк, Г. Живер, суддя Л. Корчинський, Д. Марцінюк, П. Волощук, М. Наконечний, А. Авраменко, Т. Войтків та Н. Петриків. На Сході Канади, таких секретарів як: В. Шаран, панство Бурії, П. Дяків, Є. Омельченко, І. Курман і ряд інших, які приєднали більше, або менше число членів. Я приєднав в минулому році 20 членів.

Я підготовив Союзову літературу і всі речі потрібні для Давфинського фестивалю, передав членові Округи Д. Ріпакові, який разом з сенатором П. Юзиком репрезентував УНС на Фестивалю.

Взяв участь у похороні бл. п. касира П. Пуцила і виголосив прощальне слово на могилі Покійного.

Взяв участь і репрезентував УНС в більших таких імпрезах: Конвенції МУНО у Вінніпеґу, 50-літті УТГІ в Ню Йорку, в бенкеті Українського Визвольного Фонду, в похоронах сл. п. Митрополита Іларіона, в прийнятті для вшанування д-ра о. В. Кушніра, колишнього президента КУК, взяв участь в З'їзді УНО, в бенкеті в шану Владики В. Величковського, у відкритті Осередку Української Культури і Освіти в новому приміщенні, взяв участь в різних імпрезах: СУМ, Ліґи Визволення України, Пласту, УНО, Клюбу Українських Бизнесменів і Професіоналістів та в ряді інших організацій нашого міста.

Перебуваючи на відвідинах в Европі, я відвідав Блаженішого Кардинала Й. Сліпого і вручив йому даток від УНС для потреб нашої Церкви, також я відвідав Український Вільний Університет та передав даток від УНС. В тому часі я відвідав ряд наших церков та установ і провідних діячів, як також пань О. Коновалець і С. Мельник. Відвідав могили наших провідних діячів сл. п. Головного Отамана Симона Петлюру, полк. Є. Коновальця, полк, А. Мельника, С. Бандеру, ген. М. Капустянського, інж. О. Бойдуника та альпініста пластуна А. Гарасевича.

Переговорював з о. І. Котом про можливості створення УНС на терені Бельгії.

Крім Союзової праці, якій присвячую багато часу, я працюю в інших організаціях на терені нашого міста і поза ним.

У цьогорічній моїй контролі діловодства Рекордового Відділу, яким керує заступник головного предсідника В. Сохан, перевірка виявила, що всі основні праці в цьому Відділі виконувано точно і скоро. Точний звіт з перевірки я подам в звіті Контрольної Комісії.

Переглядаючи протоколи, я завважив, що 11 і 12-го січня 1972 р. відбулася Конференція обласних організаторів в Головній Канцелярії УНС.

У точці 12-ій запротоколовано, що ці наради рішили: „Приготовити на Конвенцію пропозицію скасувати винагороду у висоті 25% першої вкладки для секретарів Відділів і нею збільшити винагороду для організаторів членів". Уважаю, що ця постанова є помилкова, бо УНС творили секретарі і ніхто інший, як тільки вони були і є основною базою для УНСоюзу. Вони його будували в минулих роках при малому вкладі грошей і вони будуть в майбутньому основною базою в приєднуванні членів. Їм треба не меншувати, а збільшити їхні видатки.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЕРА ІВАНА ВИННИКА

Як головний контролер Українського Народного союзу брав участь в таких конвенціях, зборах, засіданнях, нарадах, комісіях і перевірках:

16 вересня 1972 р. 71-ша річна конвенція Братського Конґресу стейту Ню Йорк в Статлер Гілтон готелі в Ню Йорку.

20-25 березня 1972 р. річна перевірка діяльности Українського Народного Союзу за 1971 рік.

21-го березня 1972 р. спільні наради Контрольної Комісії з Екзекутивою і архітектами в справі будови 15-ти поверхового дому.

24 березня 1972 р. спільне засідання Екзекутиви з Контрольною Комісією. На спільному засіданні поінформовано Екзекутиву про висліди з переведеної перевірки. Найбільше уваги присвячено справі приєднування нових членів стверджуючи при цьому, що від постійного збільшування членів залежить дальший ріст УНС.

22-26 травня 1972 р. Річні Наради Головного Уряду УНС на Союзівці.

24-26 травня 1972 засідання Фінансової Комісії УНС.

20-го серпня 1972 р. прогулянка на Союзівку.

22-го вересня 1972 Організаційні збори Округи Ню Йорк.

25-27 вересня 1972 р. піврічна перевірка діяльности УНС за перше півріччя 1972 р.

27 вересня 1972 р. спільне засідання Контрольної Комісії і Екзекутиви УНС. Подано інформації з переведеної перевірки.

3 грудня 1972 р. 25-ти річчя священства о. протоігумена Патрикія Пащака ЧСВВ.

16 грудня 1972 р. засідання Дирекції Української Національної Корпорації.

З місцевої союзової праці слід подати, що брав участь в Окружних Нарадах і Зборах Відділів УНС великого Ню Йорку, на яких виступав з відповідними інформаціями.

На зборах 194-го Відділу УНС „Свобода", в якому займав пост голови Контрольної Комісії, був предсідником Звичайних Загальних Зборів і склав привіт від УНС, інформуючи при цьому про пророблену працю і побажання УНС до членства.

Окрім союзової праці, від ряду літ займаю відповідні пости в суспільно-громадському житті:

Голова Контрольної Комісії Українського Конґресового Комітету Америки;

голова Контрольної Комісії Головної Управи Організації Оборони Чотирьох Свобід України;

секретар Екзекутиви Фонду Катедри Українознавства;

голова Ради Директорів Українського Спортового Клюбу в Ню Йорку;

член Дирекції-касир Українського Народного Дому в Ню Йорку;

касир-член Комітету будови церкви св. Юра в Ню Йорку.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЕРА ІВАНА СКАЛЬЧУКА

Як секретар (для англійської мови) я брав участь у річній контролі УНС в березні (20-25), в піврічній контролі (29-28) та у річній нараді в травні (22-26) 1972 р.

З контролі Секретаріяту та Організаційного Відділу виготовив звіт, а також приготовив 4 протоколи, в тому 2 протоколи спільних нарад з Головним Екзекутивним Комітетом.

Крім цього я був головою Відділу УНС ч. 430 „Дністер". Цей Відділ видатно причинився до осягнення 1-го місця для Філядельфійської Округи в членській кампанії 1972 року.

Був членом Управи Окружного Комітету УНС, брав участь у організаційних нарадах Округи восени та навесні, брав участь у ювілейних зборах 35-річчя Округи, був головою Комісії Окружного Комітету УНС для закупівлі дому УНС у Філядельфії, яка успішно закінчила свої пошукування за домом і вкінці філядельфійська Округа закупила дім.

Брав участь у Конґресі Братських Союзів Комонвелту Пенсильвенії у Піттсбурґу в листопаді м. р. З цього Конґресу приготовив допис, який поміщено у „Свободі".

Брав участь у Союзовому Дні Філядельфійської Округи в Трентоні.

Репрезентував Окружний Комітет УНС на Союзовому Дні Округ Стейту Ню Джерзі в Бавнд Бруку у вересні 1972 року.

Вув делеґатом на XI Конґрес УККА і був вибраний членом Контрольної Комісії УККА від УНС.

Брав участь у Загальних Зборах деяких відділів УНС.

Час-від-часу дописував до „Свободи", подаючи інформації про громадське життя філядельфіської громади.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЕРА Д-РА БОГДАНА Т. ГНАТЮКА

Як головний контролер УНС на протязі минулого звітового року 1972 старався виконувати усі накладені на мене статутові обов'язки. Брав участь в річній контролі майна і діловодства УНС, як також в річних нарадах Головного Уряду. Як і в минулому так і в цьому діловому році я, крім перевірки Головної Канцелярії, проводив двічі точну перевірку Союзівки.

На закінчення хочу відзначити, що поза моєю професійною працею, я брав активну участь в праці Філядельфійської Округи УНС, як також на пості заступника голови Відділу УНС у Філядельфії ч. 153 і в міру моїх спроможностей допомагав у багатьох справах, а головно в змаганні за здобуття найбільшого числа нових членів. Активною участю в громадському житті старався пропаґувати добре ім'я УНСоюзу вважаючи, що на членстві УНС лежить велика відповідальність перед українською спільнотою в ЗСА.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЕРА УНСОЮЗУ Д-РА МИХАЙЛА ДАНИЛЮКА

І. В УНСоюзі:

1. Допомагав місцевим Відділам УНС, зокрема 345-му Відділові, якого секретар бл. п. проф. М. Дербуш був поважно хворим більше року і Управа Відділу потребувала частішого втручання у біжучі справи.

2. Заступав УНС на Крайовій Конвенції Української Євангельсько - Бабтистської Церкви.

3. Продовжував медичну колюмну в „Свободі", яка на звітній час входить у сьомий рік безперебійної появи на службі громаді, творячи таким чином єдину колюмну в такому жанрі ,в українській пресі.

4. Виготував і здав до „Свободи" брошуру про альхоголізм українською і англійською мовами, яку, незалежно від постанови Екзекутиви УНС, на жаль, ще не видано для послуги громаді, хоч і в цілій країні на цю проблему останніми часами звертається особливу увагу, як на „задурманюючий лік число 1".

5. Не взяв участи у піврічній контролі у вересні 1972 р. на знак протесту проти антисоборницької і монопартійної політики Екзекутиви УНС по відношенні до XI Конґресу УККА, яка, на мою думку, заперечує добрі і здорові засади УНС, на яких ріс, розвивався і спирав свою силу УНСоюз протягом десятиліть. Взяв участь у річній контролі УНС у квітні 1973 р.

ІІ. У громаді:

1. Продовжував свою співпрацю із українським Відділом „Голосу Америки", передаючи медичну колюмну українською мовою двічі в тиждень.

2. Продовжував працю в Раді Митрополії УПЦеркви в ЗСА, використовуючи цю позицію для втримання добрих відносин між православними громадами та УНСоюзом.

3. Активно продовжував журналістичну діяльність під аспектом тематики нашого життя.

4. Очолював Міннесотський відділ Фонду Катедри Українознавства при Гарвардському університеті.

5. Допоміг у споруді пам'ятника на могилі поетки і скульпторки сл. п. О. Лятуринської.

(На цьому друк Протоколу з Річних Нарад Головного Уряду УНС на деякий час перериваємо).

Радіо-ревія над Пацифіком

27-го травня ц. р. відбулася в Лос Анджелесі, Каліфорнія, Радіо - ревія, яку влаштував п. Солук, що є керівником радіової години українською мовою „Голос України", зі своїми співробітниками.

Пан Солук получив модерні здобутки технічного характеру з перлинами мелодій та притаманним гумором і сатирою.

У притемненій залі грали світляними кониками по долівці й стінах ясні цятки, що фантастично кружляли у коловороті, як наша земля. Здавалось, що ціла сцена крутиться в неймовірному танку всесвіту під звуки оркестри п. Ситника, який сам один грав на акордеоні, а водночас натискав ґудзики різних інструментів навколо нього і витворював звуки великої, повної оркестри. Це вже здобутки нашого часу, який навчив людину скоро і вправно володіти і застосовувати електроніку до власного вжитку.

Програму веде на зразок радіової програми панна Леся Подетнянка і Юрій Солук, син керівника радіопрограми — заповіли хід точок і їхнє чергування.

Гостя з Торонта п. Довганюка, який виступав як питомий гуцул Зозуля, привітали гучними оплесками. Він зумів розказати на весело наші життьові навички на чужині. І хто б сказав, що цей гуцул з рівним розділом по середині голови та розлогими вусищами під носом, які саме тепер знову стали модерними, зможе своїм природнім гумором довести присутніх на залі до такого щирого сміху. Він виклав усі наші чвари, відхил від звичаїв, карикатуру, яку ми робимо зі себе самих, а все на весело.

У програмі виступали й наші „Полтавчанки". Їхні голосочки до приявних несли мелодію українських популярних пісень. Приємно було слухати про вічно молоде кохання, турботи і тугу зв'язану з весною життя. Пані Л. Ємець, Пересипко, Г. Білоус і Романюк, творять гарну співучу групу легкого жанру і завжди їх виступ є мило вітаний нашою публікою.

Тенор Петро Марцінів відспівав при гітарі жартівливу пісню, а потім він також прочитав кілька жартів базованих на житті громади.

Забава з танцями проходила аж до пізньої ночі.

Пан Солук заплянував в цьому осінньому сезоні декілька подібних Радіо - ревій й вже запросив на них артистів зі сходу, співака Дербіша з Торонта, та письменника М. Понеділка з Ню Йорку, які будуть виступати при співучасті наших льокальних сил та оркестри п. Ситника.

Оля Муць

Свячене парохії св. Юра

Плекаючи святочні традиції, парохія св. Юра в Ню Йорку цього року влаштувала родинне великоднє свячене в авдиторії школи св. Юра в Провідну неділю. За святочно прибраними столами, (про це подбали пані з Марійської Дружини), засіла велика громада Ню Йорку, — молоді і старші в святочному настрої і задоволенню, що саме завдяки їхній жертвенності закріплюється і розбудовується українська церква й школа св. Юра в Ню Йорку.

Програма свята розпочалась концертом дітей народної школи під диригентурою проф. І. Хомина; хор відспівав в'язанку веснянок з репертуару великодніх гагілок. Відтак, під заспів пароха св. Юра, о. д-р В. Гавліча всі відспівали „Христос Воскрес" та після посвячення великодніх страв засіли до столів. Поділившись свяченим яйцем, та обмінюючись святочними побажаннями гості в родинній атмосфері спожили великодню перекуску. Опісля отець парох сердечно привітав численних гостей, Сестер Василіянок-вчительок народної школи та Академії св. Юра, отців, репрезентантів молоді СУМА й Пласту, та інших громадських організацій Ню Йорку. Привіти виголосили п-і К. Пелешок, К. Василик та адв. Р. Гуглевич.

Пані Пелешок, вітаючи приявних розповіла про 50-річну приналежність до парохії св. Юра. Тому 50 років прибувши до Ню Йорку з Ню Джерзі вона застала велику парохію св. Юра в занепаді та розгубленності. Аж з приїздом оо. Василіян ситуація в парохії покращала; з приходом нових емігрантів парохія численно розрослася; побудовано прекрасну школу; на жаль, парохія далі тиснеться у старій, маленькій церковці, що вона її застала ще тому 50 років.

Пан Василик, голова Осередку СУМА в Ню Йорку, промовляючи, нав'язав відродження природи з Воскресінням Христа. Він підкреслив релігійне й національне значення Великодніх Свят, особливо на чужині. П. Василик закінчив слово закликом від молоді до „чимскорішої побудови нової церкви св. Юра.

Адвокат Р. Гуглевич, голова Об'єднаних Українсько-Американських Організацій Ню Йорку, в палкому привіті висловив признання й подяку отцям церкви св. Юра та Сестрам-вчителькам народної школи й Академії, котрі своєю приявністю збагатили свячене парохії св. Юра. Сестри Василіянки-вчительки разом з катехитами нагадують нам тих численних „безіменних плугаторів, котрі в 20-их та 30-их роках виховали нове, національно свідоме покоління, котре відтак з почуттям обов'язку боронило життьові інтереси поневоленого народу. Пан Гуглевич, пожертвувавши щедрий даток, підкреслив конечну потребу побудови нової церкви св. Юра в всесвітній столиці, котра стане атракцією для своїх і чужих.

У заключному слові о. парох подякував гостям, промовцям, паням з Марійської Дружини приобіцявши, що як тільки остання родина випровадиться з сусіднього дому парохія розпічне будувати новий храм св. Юра, придержуючись традиційного українського календаря. Свячене закінчено молитвою „Богородице Діво". Гості, піднесені на дусі, покидали авдиторію Академії св. Юра.

М. Шпонтак

КЛЮБИ ІМ. Я. ГАЛАНА

Київ. — Місцева преса принесла повідомлення про те, що у Львівській області переведеноо організацію суспільно - політичних клюбів ім. Ярослава Галана, відомого західньоукраїнського комуністичного публіциста, який „вславився" в боротьбі з Українською Католицькою Церквою та українським революційно - визвольним підпіллям і згинув, як вислужник большевицького режиму, з рук українських підпільників у Львові в 1949. р. Ці клюби, як пише „Молодь України" з 3 червня, мають бути „школою ідейного гарту, радянського інтернаціоналізму".

Дві пластові імпрези в Сиракюзах

Пластова Станиця Сиракюзи-Ютика, хоч чисельно невелика, старається провадити пластове життя згідно з усіми пластовими вимогами. Побіч систематичних щотижневих сходин юнацьких гуртків і новацьких роїв та інших пластових зайнять, молодь має змогу сходитися час до часу на імпрезах, які влаштовує Станиця, чи місцевий Пластприят. І саме впродовж останнього місяця відбулися на терені Станиці дві такі імпрези.

20 травня ц.р. місцевий Пластприят влаштував Пластове Свячене. Церковна заля була святочно прибрана весняними квітами. За столами сиділи отці-парохи українських церков, о. шамб. Василь Середович і о. Павло Шпірук, члени Станичного Проводу, батьки молоді та деякі визначні громадяни — приятелі пластової молоді. Пластова молодь, хлопці у пластових одностроях, а дівчата у вишивках, зайняли місця за столами. Програмою проводила голова місцевого Пластприяту, пані Фалина Войтович.

Пан-отці розпочали Свячене молитвою та благословенням трапези. Вони, промовляючи до приявних, підкреслювали значення такої імпрези. Після відспівання усіми „Христос Воскрес", новак Микола Підгородецький продеклямував вірш Б. Грінченка „Христос Воскрес", а юнак розв. Дмитро Назаренко прочитав вірш „Великодні дзвони". Юначки і новачки вивели спільно гагілки і два народні танки, які вивчили під проводом кошової пл.сен. Діді Бутенко і пл.сен. Христи Шипилявої. Два брати Федоровичі, Роман і Маркіян, грали на гітарі й акордеоні та співали, а пл. розв. Марта Шаран, знана на терені Сиракюз піяністка, заграла на фортепіяні. Наймолодші юначки-прихильниці з гуртка „Євшан-Зілля" відспівали пісні „Через міст" і „Баба та курчата", а юначки-учасниці з гуртка „Ясени" відспівали „Тече річка" і „Маруся гарна". Наприкінці всі юначки з куреня відспівали при звуках гітари „Червона рута" і „Ми Пласту діти". Станичний, пл.сен. Роман Шаран у кінцевому слові подякував паням з Пластприяту за влаштування цієї вдалої імпрези; не тільки всі місця при столах були зайняті, але ще треба було доставляти нові столи.

* * *

Друга імпреза — це Станичне „Свято Весни". Відбулося воно в днях 2-3 червня в Гайлан-Форест Парку, віддаленому від Сиракюз приблизно 30 миль. Юнацтво таборувало під шатрами. а новацтво брало участь у програмі тільки один день. Відкриття Свята відбулося о 5-ій год., після розтаборування. Командантом Свята був пл. сен. о. Богдан Смик, заступником станичний, пл. сен. Роман Шаран, писарем — пл.сен. Христя Шипилява, провідником чоловічих частин — пл. сен. Орест Кравс, провідницею жіночих частин — пл. сен. Діді Бутенко, а бунчужним пл. розв. Андрій Войтович.

У суботу увечері пл. сен. о. Богдан Смик відправив полеву Службу Божу і виголосив проповідь.

Вечірній час використано на вечерю, підготову до ватри і на саму ватру.

Ватра була присвячена патронові Пласту св. Юрієві. Її започаткував словом пл. сен. о. Богдан Смик, підкресливши значення дружби в пластовому вихованні. Юначки і юнаки співали пісні, а коли прийшов час, що треба було закінчувати денну програму, всі станули у дружньому колі, довкола палаючої ватри, і відспівали „Сіріли у сумерку" й „Ніч вже йде". Впродовж ночі юнацтво у своїх таборах тримало стійки.

Недільний ранок виповнили теренова гра, яку приготовила ст.пл. Мира Рубич, і спортові гри. Після обіду продовжувано спортові зайняття, а теж прийшлось ліквідувати табори, бо, згідно з приписами заряду Гайлан-Форест Парку, таборову площу треба було залишити до 4-ої год. по пол.

В часі цього „Свята Весни" перейшли з УПН до УПЮ: Марко Гудзяк, Івась Попівчак і Маркіян Федорович. Пл. розв. Оксана Сеник перейшла з УПЮ до УСП. Новаки одержали теж посвідки складення новацьких проб.

„Свято Весни" закрито збіркою, відчитанням останнього наказу й відспіванням гимну Закарпатських Пластунів.

Після офіційного закриття молодь, разом із батьками, перейшла на іншу площу, на якій Пластприят влаштував пікнік. На цій площі не було годинових обмежень і молодь мала змогу грати відбиванку до пізнього вечора.

М.Л.

У Чіле продовжуються страйки в копальнях міді

Ранкаґва, Чіле. — Тут у двох найбільших копальнях міді продовжується страйк робітників, який розпочався понад 50 днів тому. Вже на початку цього місяця, лівий уряд Чіле був примушений припинити всі експорти міді через цей страйк. Правдоподібно експорти будуть припинені до кінця червня ц. р., спричинюючи ще більшу кризу в уже послабленій економіці цієї південноамериканської країни. Мідна руда становила майже 80 відсотків всього експорту Чіле. Без приходів із закордонного продажу міді, для Чіле буде тяжко імпортувати харчові продукти, нафту та машинові частини, яких в Чіле тепер є обмаль. Але крім чисто економічних, цей страйк має також і політичні наслідки. Марксистському урядові президента Сальвадора Альєнде, який себе називає „урядом трудящих", дуже невигідно, що власне ці трудящі страйкують, не звертаючи уваги на заклики уряду повернутися до праці. Тому уряд твердить, що страйкуючі робітники виконують бажання правих політичних груп. Робітники натомість заявили, що їх страйк не має жадних політичних цілей, та що вони тільки вимагають підвишки платні. Робітники нарікають, що речники уряду, які перед перебранням влади лівою коаліцією завжди обороняли право робітників страйкувати, тепер називають цих страйкуючих робітників „підривниками".

60-ТИДЕННЕ „ЗАМОРОЖЕННЯ" ЦІН ОХОПЛЮЄ також кошти переїзду літаками, поїздами, автобусами, як також телефонні та поштові оплати. Це значить, що протягом наступних двох місяців ціни в цих індустріях залишаться такими, як були між 1-им та 8-им червня ц. р., навіть у випадках, коли вже були проголошені підвишки.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВП. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА, Ч. 14

А. Галелюк, Ню Брансвик	$ 12.00
І. Дерек, Лівінґстон Мейнор	10.00
Н. Н., Лонґ Айленд Ситі	10.00
С. Яблонський, Нюбурґ	10.00
В. Бунко, Вашинґтон	9.00
А. Герус, Гошен	7.00
Н. Запухляк, Твін Лейкс	7.00
А. Коцан, Айл Ситі	7.00
Д. Кузик, Кю Ґарденс	7.00
Г. Москалюк, Філядельфія	7.00
В. Павленко, Філядельфія	7.00
Л. Хомяк, Болтон Лендінґ	7.00
С. Кецик, Ґлавсестер	6.00
Н. Корчок, Дерри	6.00
І. Цегелик, Філядельфія	6.00
І. Ґузий, Майнерсвілл	5.00
Е. Давидчак, Торонто	5.00
Л. Печак, Рочестер	5.00
Т. Подлепенський, Савт Бавнд Брук	5.00
К. Яворівський, Лос Анджелес	5.00
Т. Моторний, Вашинґтон	4.50
О. Ґоловко, Стетин Айленд	4.20
Д-р Я. Музичка, Кентон	4.00
І. Нагорняк, Детройт	4.00
В. Сироїд, Спаноля	4.00
М. Романишин, Мейфілд	3.95
Н. Вербяна, Ірвінґтон	3.00
Е. Гаврилюк, Чикаґо	3.00
Т. Ґелемей, Перт Амбой	3.00
І. Ґерелюк, Монтреаль	3.00
Р. Дражньовський, Берґенсфілд	3.00
М. Квасюк, Перт Амбой	3.00
Є. Марущак, Нюарк	3.00
І. Яців, Торонто	2.20
Д. Андерсон, МекКіс Ракс	2.00
Я. Базюк, Детройт	2.00
М. Бахматюк, Чикаґо	2.00
Е. Віленький, Вербенк	2.00
В. Вілли, Массапіква	2.00
Д. Бойко, Ештон	2.00
С. Васків, Рочестер	2.00
А. Вітюк, Асторія	2.00
І. Воляи, Лонґуел	2.00
С. Воробель, Ошава	2.00
В. Гайдук, Чикаґо	2.00
Л. Гайнеманн, Мюнсі	2.00
А. Гладилович, Монтреаль	2.00
Е. Головка, Левіттавн	2.00
В. Гоміцький, Лейк Кармел	2.00
П. Ґрант, Шарон	2.00
К. Дашкевич, Рочестер	2.00
І. Демчук, Форест Гіллс	2.00
І. Дуда, Філядельфія	2.00
В. Єреґа, Іст Гановер	2.00
Ю. Іванович, Балтимор	2.00
С. Зураковський, Річмонд	2.00
Астраб Кіпрон, Пукіпсі	2.00
Я. Кобилецький, Монтреаль	2.00
Р. Конотопський, Кенмор	2.00
К. Копернюк, Вунсакет	2.00
А. Костреш, Сієттл	2.00
М. Кравець, Бровлей	2.00
Е. Крук, Сиракюз	2.00
Г. Куле, Вудсайд	2.00
Е. Кульпака, Массапіква Парк	2.00
Я. Леськів, Нюарк	2.00
В. Лешак, Філядельфія	2.00
Л. Лобур, Нюарк	2.00
М. Лончина, Чікопі	2.00
С. Мартиняк, Феніксвілл	2.00
В. Мельник, Монтреаль	2.00
Л. Одежинська, Філядельфія	2.00
Д. Олеярчик, Клівленд	2.00
О. Омецінський, Рочестер	2.00
В. Останюк, Маямі	2.00
В. Пастущок, Честер	2.00
А. Петрик, Смокі Лейк	2.00
А. Пиканський, Детройт	2.00
Л. Пік, Клівленд	2.00
П. Постоловський, Дірборн	2.00
М. Притула, Нюарк	2.00
Розюк, Філядельфія	2.00
Романик, Перу	2.00
Д-р Л. Романовський, Фейборн	2.00
А. Рутецький, Пенсоукен	2.00
Сабатюк, Детройт	2.00
М. Сваба, Юнiодейл	2.00
Слободян, Боффало	2.00
Т. Холонович, Віллиментик	2.00
Р. Цибик, Нюарк	2.00
Цимбала, Бруклин	2.00
Т. Фецаш, Амстердам	2.00
Н. Фурчак, Чикаґо	2.00
Я. Юзвін, Ратерфорд	2.00
О. Юр, Філядельфія	2.00
Я. Яримович, Челтенгем	2.00
В. Буртняк, Чикаґо	1.00
П. Свах, Піскатавей	1.00
М. Кузишин, Ірвінґтон	1.00
К. Теплий, Форд Ситі	1.00

З болючим жалем повідомляємо Приятелів і Знайомих, що 30-го травня 1973 року упокоїлася в Бозі, у Флориді, на 88-му році життя, наша Найдорожча

МАМА, ТЕЩА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

ОКСАНА ТИМЧЕНКО

ПОХОРОН відбувся 2-го червня ц. р. з церкви св. Володимира, Парма, Огайо. Похоронено на кладовищі Бруклин Гайц, Клівленд, Огайо (Українська Секція).

Покійна залишила в глибокому смутку: доньку НАДІЮ МИХАЙЛЮК з чоловіком, Внуків і Правнуків

В СЬОМУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ мого Незабутнього ЧОЛОВІКА

СВ. П. Інж. КОРНЕЛІЯ НІЩЕМЕНКА

учасника Визвольної Боротьби, проф. Української Технічно-Господарської Академії буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ І ПАНАХИДА

в ПОНЕДІЛОК, 25-го ЧЕРВНЯ 1973 р. о год. 8-ій рано в Українській Католицькій Церкві НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІЇ при вул. Мек-Дутел і Комор, ДЕТРОЙТ-СХІД і

в НЕДІЛЮ, 1-го ЛИПНЯ 1973 р. після Служби Божої

ПАНАХИДА

в Українській Православній Церкві СВ. ПОКРОВИ, 200039 Woodburn Avenue, SOUTHFIELD, Mich.

Приятелів і Знайомих просить помолитися у той день за вічний Спокій Його Душі

дружина ЯРОСЛАВА

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ наших Незабутніх і Найдорожчих Родичів

св. п. о. рад. АНДРІЯ та ЕМІЛІЇ з МУРІЇВ СТАСЮК

відправиться

24-го червня 1973 р. о 10:30 ранку

ЗАУПОКІЙНА ЛІТУРГІЯ З ПАНАХИДОЮ

В КАПЛИЦІ МАТЕРІ БОЖОЇ ОДИГІТРІЇ В БОФФАЛО, Н. Й.

Всіх Рідних, Приятелів та Знайомих просимо в цей день злучитися з нами в молитвах за упокій Їх душ.

ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ!

ЛЮБОМИР, МАРКІЯН і ЕМАНУЇЛ — сини з Родинами

КОНФЕРЕНЦІЯ НА ВЕРШИНАХ У ВАШИНҐТОНІ...

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

дах, а відтак поколіннями". Тотожну „візію майбутнього" на базі американсько-совєтської співпраці накреслив також Брежнєв, відповідаючи на привітання Ніксона. Він також підкреслив, що московська вершинна конференція дала початок новій формі відносин між ЗСА та СССР, стверджуючи, що „ми є на правильному шляху, бо він збігається з основними інтересами народів наших країн і всього людства. Вислідн останнього року вказують на напрямок у дальшому поступі вперед. В..ли заохочують нас підприняти в ході цієї зустрічі нові великі почини та забезпечити для совєтсько - американських взаємин більшу стабільність, а тим самим збільшити вклад наших країн у справу миру та міжнародного відпруження... Ми прибули сюди з твердим бажанням дати разом з лідерами З'єднаних Стейтів новий сильний поштовх для розвитку совєтсько-американських взаємин... Я зарискую при цій нагоді, щоб висловити надію, а навіть впевненість, що наша теперішня зустріч відіграє важливу ролю в дальшому скріплюванне взаємовигідної співпраці між нашими країнами та в поліпшенні міжнародного клімату в загальному". Коментатори звертають увагу, що такий тон у зустрічі між Брежнєвим та Ніксоном позначився від хвилини прибуття на американський терен совєтського верховода і знайшов вияв у привітальних церемоніях перед Білим Домом ще перед початком нарад. З американського боку Брежнєва вітали як голову держави, не зважаючи на це, що Брежнєв не займає ніякої урядової позиції в СССР, а є генеральним секретарем КПСС. Вітаючи Брежнєва з прибуттям, президент Ніксон висловив впевненість, що ця вершинна зустріч причиниться до скріплення американсько-совєтської співпраці та до забезпечення миру у світі. Такий самий погляд висловив і Брежнєв, відповідаючи Президентові. Цікаве світло на настанову Брежнєва кинули його намагання встановити своєрідний „безпосередній контакт" з американцями та лишити в них якнайкраще враження про себе, мовляв, ми, комуністи, не тільки що не страшні, але й маємо незвичайно гуманні інтенції. Роблячи огляд парадної військової частини, Брежнєв декілька разів переривав цей огляд та підходив до зібраних учасників, щоб з ними привітатися, що, до речі, робив він у типово американському стилі. В часі другого дня нарад передбачено формальне підписання раніше приготованих договорів про співпрацю на окремих ділянках економічного та культурного життя між ЗСА та СССР. Переговори між Брежнєвим та президентом Ніксоном продовжуватимуться у Вашингтоні, а відтак у Кемп Дейвід та Сан Клементе.

Українки взяли участь у конвенції Генеральної Федерації Жіночих Клюбів

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ховні установи, установи, що займаються охороною здоров'я, та різні комерційні компанії.

Предметом нарад Конвенції були питання родинного життя, освіти, безпеки громадян та їхнього економічного положення. До питомих жіночих питань належали справи жіночої рівноправности. Конвенція висловилася за підтримкою зміни закону про рівноправність жінок та закликала усі стейти Америки ратифікувати цю зміну ратифікувало 28 стейзміну ратифікувало 28 стеютів, а потрібно щонайменше 38 стейтів, щоб ця постанова пройшла у цілій Америці). Окрему увагу присвячено підготові молодого членства до проводу в організації. У справах закордонної політики Конвенція зайняла дуже рішуче становище відносно права народів на економічне і політичне самовизначення.

Українські делеґатки мали змогу забирати слово на форумі нарад та висловилися у справах збереження родинного життя, освіти та політики. Їх підтримували також репрезентантки Балтійської Федерації Жінок. Переведено багато розмов та роздано інформативний матеріял.

Окремі імпрези Конвенції дали змогу учасницям познайомитися особисто у товариській атмосфері. До таких імпрез належали святкові обіди та заключний бенкет у честь репрезентанток Міжнародних Клюбів. Почесною гостею на цьому бенкеті була донька президента Ніксона, Джулі Айзенгавер, яка заявила у своїй промові, що вона була зокрема зацікавлена прийти на цей бенкет тому, що її батько є загально відомий зі своєї успішної закордонної політики. Другий промовець, генерал Давід Вінн, недавній полонений, поділився з учасницями враженнями з полону у В'єтнамі. Під час обіду репрезентанток міжнародних клюбів було представлено присутнім гостям. Представлення делеґатки СФУЖО було зокрема гарне, завдяки участи молоденьких членок місцевих відділів Союзу Українок і ОЖ ОЧСУ, які своєю гарною поставою і народними строями захопили публіку.

Під час побуту в Балтимор наші делеґатки були запрошені на вечерю до гостинного дому доктора Лемішки. Пані Анна Стельмах, голова відділу Союзу Українок запросила також делеґаток на гостину до свого відділу, де були присутні членки відділ СУА з Вашингтону а також і членки місцевого відділу ОЖ ОЧСУ.

Меґрудер стверджує зв'язок Мічелла, Діна та Гельдемана до Вотерґейтської афери

Вашингтон. — Джеб С. Меґрудер, колишній заступник директора кампанії для перевибору президента Ніксона, признався до причетности в Вотерґейтській афері та ствердив також причетність Джона Н. Мічелла, Джона В. Діна та Г. Р. Гельдемена, але не президента Р. Ніксона. Під час свідчення перед сенатською комісією, яка розглядає Вотерґейтську аферу, Меґрудер заявив, що Джон Міччел, колишній генеральний прокуратор і Джон Дін, колишній правний дорадник Президента, належали до групи людей, які плянували інсталяцію підслухових апаратів у головній квартирі Демократичного Крайового Комітету. Меґрудер також сказав, що в січні 1973 року він розповів всю правду Г. Р. Гельдеманові, тодішньому шефові дорадників Президента, та що Моріс Стенс, колишній секретар торгівлі, кілька днів по вломі до головної квартири Демократичного Крайового Комітету довідався, що Вотерґейтська афера була фінансована фондами, призначеними на передвиборчу кампанію президента Ніксона. Але Меґрудер заявив, що він не знає чи колишній головний дорадник Президента для внутрішніх справ, Джон Д. Ерліхман, знав про влом до Демократичної квартири та про спроби закривати цю справу. Щодо президента Ніксона, то Меґрудер заявив, що він не має ніяких доказів, які встановили б причетність Президента до цієї справи.

НА ФЛОРИДІ ЗНАЙДЕНО ЧЕРЕП ЛЮДИНИ З-ПЕРЕД 10,000 РОКІВ. Череп молодого індіянина є в дуже доброму стані. З цієї археолоічної знахідки науковці встановили, що коли цей індіянин жив, то Флорида мала сухий клімат літом, а також досить холодні зими.

УКРАЇНСЬКІ СІЧОВІ СТРІЛЬЦІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

таки дозволено, а старосту перенесено в інший повіт. Цей факт ще більше спопуляризував січово- стрілецьку ідею.

У 100-річчя з дня народження Т. Шевченка, з кінцем червня 1914 р., відбувся у Львові великий здвиг „Січей" і „Соколів". Коли на площі розгорнулася розстрільна УСС'ів з Борислава під командою Клима Ґутковського, всі присутні зустріли її з захопленням — це ж воскресала давня запорізька слава!

У 60-ті роковини першого військового товариства „Українські Січові Стрільці" пригадаймо, що вони були продовженням товариств „Січ", про які знаменно висловився Антін Чернецький, який довший час проживав у Швайцарії: „Січі" були справжнім зав'язком народної міліції, куди вищим навіть від типу швайцарської міліції!"

КНИЖКА ПРО ГОЛОВНОГО КОМАНДИРА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

кому підпіллі з жменькою комуністів, про генеральську ранґу він і не мріяв. Щойно в Брянських лісах, вигнаний українською поліцією з Сумщини, разом із комісаром Рудневим очолив партизанську групу, що продерлась була аж у Карпати, де була розгромлена відділами УПА. Раненого Ковпака, вже як „героя Совєтського Союзу" перевезли літаком до Москви.

На стор. 143 читаємо, що супроти червоної армії, коли вступила вона на землі Західньої України, Р. Шухевич вирішив застосувати таку саму тактику, яку застосувала УПА супроти гітлерівських окупантів: не вступати з нею в бої, а „звернути вістря збройного спротиву проти НКВД і „заґрадітельних отрядів", які являлися дійсним, добровільним знаряддям закладання та затіснювання кайданів московської неволі й виконавцями большевицько - московського терору".

Тут автор має, либонь, на увазі т. зв. „стрибки" — „істребітельнис батальйони", створені для поборювання УПА, а „заґрадітельнис отряди" — це були відділи НКВД, що йшли за військовими частинами і мали своїм завданням виловлювати дезертирів з червоної армії.

На тій ж есторінці автор пише про смертельне поранення в бою з загоном УПА совєтського маршала Ватутіна. В наступному виданні книжки треба додати, що тоді супроводив Ватутіна Хрущов, і йому лише завдяки кмітливості його шофера пощастило врятуватись. В жадній статті, в жадній історії УПА цього цікавого факту не занотовано.

Непереконливо пояснює автор на стор. 146-147 причини введення Сталіним УССР до ОН — ніби щоб запобігти евентуальному задеклярованню урядами Америки і Англії „повної піддержки вимог дійсної державної самостійности України й інших країн Східньої Европи". Про такого роду декляраці не могло бути й мови, бо Рузвелт на Ялтинській конференції в усьому йшов Сталінові на руку. Також не говорив тоді, як твердить автор, Сталін про нову конституцію „з запевненням всіх національних прав народам СССР".

З останніх опублікованих на Заході авторитетних джерел, як також офіційних совєтських джерел, виходить, що не Хрущов, як твердить автор, а Тимофій Строкач безпосередньо керував акцією поборювання УПА, бувши з доручення ЦК КП(б)У з червня 1942 р. начальником „Українського штабу партизанського руху", а в 1945-46 рр. заступником наркома НКВД УССР.

На стор. 156-ій не можна ніяк погодитися з твердженням автора, що „гомін і слава про триваючу боротьбу УПА котилися широко по світі, кріпили на дусі поневолених..."

На жаль, так не було: не тільки західня преса, а й навіть деякі українські еміґраційні газети заперечували існування УПА або навіть називали її інспірацією НКВД для того, щоб оправдати криваву розправу над населенням західньоукраїнських земель. Правда про героїчну боротьбу УПА розкрилась в усій повноті і переконала всіх „невірних томів" з приходом на Захід перших її рейдуючих відділів. Зрештою, на стор. 163-ій сам автор пише, що на еміґрації „засліплені партійною ненавистю противники революційної ОУН приймали вістки про боротьбу УПА... що проривалися на Захід, з недовір'ям, а то й явною ворожістю..."

Все це було відоме провідникам УПА, і 25 вересня 1947 р. її Головний Командир Тарас Чупринка переслав за кордон відповідне роз"яснення. Повний текст цієї „Заяви" подає автор на стор. 164-ій.

Прикрим недоглядом автора є його ствердження на стор. 174-ій, що „Третій Надзвичайний Великий Збір ОУН відбувся в серпні 1945 року".

На стор. 175-ій пише він: „роки, що пройшли після Третього Великого Збору ОУН в серпні 1943 року...," а на стор. 177-ій ще раз пише про Третій Надзвичайний Збір ОУН відбувся в серпні 1943 року.

Наведені вище неточності і помилки автор в наступному виданні напевно виправить, тим більше, що написана ним монографія варта того, щоб перекласти її англійською і німецькою мовою. Учасники героїчної боротьби УПА старіються і неохочі до писання споминів. Видана в Арґентині еспанською мовою „Історія УПА" — великий осяг еміґрації, а її Головний Командир заслуговуй на те, щоб з окремого присвяченого йому видання довідався про нього увесь цивілізований світ, гіпнотизований нині смертельно небезпечною „коекзистенцією" з Москвою і Пекіном.

АМЕРИКАНСЬКА КОМПАРТІЯ ВІТАЄ БРЕЖНЄВА З ПРИЇЗДОМ ДО ЗСА

Ню Йорк. — Совєтське агенство ТАСС поширило текст „звернення до народу" Комуністичної партії ЗСА, яка вітає недалекий приїзд Брежнєва до ЗСА та запевняє його, що „американці виявляють високому радянському гостю теплу зустріч". В зверненні читаємо: „Ласкаво просимо в нашу країну, Леоніде Іллічу Брежнєв! Американський народ хоче миру, дружби і співробітництва з СРСР". У зв'язку з цим листом нагадується той час, коли та ж сама американська партія, разом з компартією цілого світу, вихваляла Гетлера після того, як він погодився на союз із Сталіном, у висліді чого остаточно прийшло до вибуху Другої світової війни.

НОВІ КРИЛОШАНИ ДІЄЦЕЗІЇ СВ. О. МИКОЛАЯ

Чикаґо. — В часі свого побуту в Дієцезії св. о. Миколая Верховний архиєпископ Йосиф Сліпий номінував почесними крилошанами сімох священиків Української Католицької Церкви. Номінацію на почесних крилошан одержали: о. д-р С. Кнапп з Міннеаполіс, о. П. Джулинський з Чикаґо, о. М. Колтуцький з Лос Анджелес, о. В. Возняк з Манстер, Інд., о. П. Самель з Денвер, Кол., о. А. Микитка з Сан Франциско, о. В. Білинський, віцеканцлер св. о. Миколая в Чикаґо.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА ДАЦЬКІВ — членка УНС Відд. 267 Т-ва ім. Т. Шевченка в Вестбурі, Н. Й., померла 3 лютого 1973 р. на 85 р. ж. Стала членкою УНС в 1934 р. Полишила в смутку доньку Осипу. Похорон відбувся 7 лютого ц. р. на цвинтарі Holy Rood, Westbury, N. Y.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО ЛЕТЧАК — член УНС Відд. 63 Т-ва Січ в Форд Ситі Па., помер 9 лютого 1973 р. на 82 р. ж. Став членом УНС в 1933 р. Нар. в с. Криве, Україна. Полишив у смутку сина Моріса. Похорон відбувся 12 лютого ц. р. на українському цвинтарі у Форд Ситі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ГРИГОРІЙ ПРОЦИШИН, — член УНС Відд. 106 Б-ва Миколая в Чикаго, Ілл., помер 23 січня 1973 р. на 81 р. ж. Нар. в с. Княжині, Україна і став членом УНС в 1951 р. Полишив у смутку дружину Ольгу і родину. Похорон відбувся 25 січня ц. р. на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО ПАСІЧНИЙ, член УНС Відд. 402 Т-ва ім. Т. Шевченка в Торонті, Канада, помер 11 грудня 1972 р. на 59 р. ж. Нар. в с. Заріче, Україна і став членом УНС в 1967 р. Полишив у смутку дружину Софію, сина Михайла, дочку Василину. Похорон відбувся 14 грудня м. р. на цвинтарі Парк Лавн у Торонті, Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Я. Бурій, секр.

АННА ТРУСЯК, членка УНС Відд. 259 С-ва Розд. Преч. Діви Марії в Чикаґо, Ілл., померла 2 листопада 1972 р. на 78 р. ж. Стала членкою УНС в 1934 р. Полишила у смутку мужа Андрія, 3 дочки: Юлію, Рожу і Стефанію, 11 внуків і 16 правнуків. Похорон відбувся 6 листопада м. р. на цвинтарі Resurrection, Justice, Ill.

Вічна Їй Пам'ять!

Юлія Гуґлік, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 22-го ЧЕРВНЯ 1973 р.

АСТОРІЯ, Н. Й. Місячні збори В-ва св. Миколая 5 Відд. о год. 7-ій веч. в залі церкви Чесного Хреста при 37-09, 39та Аве. Присутність всіх членів обов'язкова. — М. Хоманчук, секр.

СУБОТА, 23-го ЧЕРВНЯ 1973 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Чорн. Січ 14 Відд. о год. 7-ій веч. в приміщенні Чорн. Січі, 690 Sanford Аве. Проситься чл. прибути. —В. Роговський, предс., М. П. Отрок, секр.

НЕДІЛЯ, 24-го ЧЕРВНЯ 1973 р.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 64 Відд. о год. 2-ій по пол. у Вінярського, 482 Мейн вулиця. Проситься прибути та відібрати дивідендові чеки. І. Бурний, секр.

ЙОНКЕРС, Н. Й. Місячні збори Т-ва Подільська Січ 8-ий Відд. о год. 2-ій по пол. в церковній залі при 25 Чеснат вул. Проситься чл. прибути, вирівняти вкладки та відібрати дивідендові чеки. — В. Мандзій, секр.

ТАРЗАН, Ч. 6949. Тарзан піддається лікуванню вождя Меду

У „Домі Момбая" — в оселі лікуючих мужів...

Дурні злющі люди встромили тобі, Тарзане ,ту, штуку, щоб наслати на тебе довгий сон і зробити це місце цілком мертвим!

Я сильно потискаю тут, але ти не чуєш мого пальця! Коли Момбай повернеться з „матіматі", то будемо старатися зробити це місце знову живим!

Небесна машина привезла мене до тебе, друже Меду, й Момбая, тому, що вірю у вашу приязнь і знання. Я є під вашою опікою — і маю терпеливість...